CITIȚI „DREPTATEA", TRIBUNĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA COMUNISMULUI !

Director
PAUL LĂZĂRESCU

Redacția și Administrația
Calea Victoriei, Nr. 133, et. 2
Sector 1, cod 70179
B.C.R.S.M.B.
4510.50.11.06
Telefon : 50.41.25.
Telefax : 50.64.44

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — CREȘTIN ȘI DEMOCRAT

ANUL XXIII
(Seria a IV-a nr. 375)
4 pagini — 5 lei
JOI
30 mai 1991

MOLDOVA SE TREZEȘTE...

...a sunat una din lozincile strigate de ieșeni la mitingul desfășurat duminică, 26 mai, în fața Palatului Culturii. Iașii au fost, deoarece, în zilele sfîrșitului de săptămînă locul multor activități întreprinse de către conducerea P.N.Ț.-C.D. și de către Filiala Forumului Democratic Antitotalitar: întîlnirea cu cercetătorii Institutului de Istorie „A. D. Xenopol" (despre care am relatat într-un număr trecut), Conferința zonală și a Organizației de Tineret a P.N.Ț.-C.D., întîlnire cu reprezentanții sindicatelor și cu alți cetățeni ai Iașului (în sala Casei de Cultură a Sindicatelor), cu reprezentanții organizațiilor studențești, cu membrii societății „AGORA", cu ziariști.

Nu știu dacă e cazul s-o spunem chiar noi, dar figura centrală a acestor întîlniri a fost dl. CORNELIU COPOSU, în persoana căruia ieșenii au avut revelația unui om politic complet, unul dintre foarte puținii aparținînd momentului actual. Este simptomatică primirea de care s-a bucurat liderul P.N.Ț.-C.D., tocmai pentru că urbea moldavă reprezenta pînă deunăzi fiefului ce fusese aici primsecretar al partidului comunist: Ion Iliescu. Nici urmea neprielnică, dușmănoasă chiar, nici locurile diferite de desfășurare a întîlnirilor nu i-au împiedicat pe ieșeni să fie prezenți, spre a constata că P.N.Ț.-C.D. dispune de o alternativă de guvernare, că are specialiști în politologie, economie, drept, oameni de concepție mai buni decît cei pe care se bazează actualul guvern și că aceștia oameni pot asigura îndepărtarea rapidă de concepțiile retrograde ale dominației staliniste, pot contribui la redresarea situației catastrofale în care a fost adusă țara de către unicatele guvernului falimentar.

Susținător al principiilor de suveranitate, independență și integritate teritorială a României, P.N.Ț.-C.D. se pronunță pentru relații amiabile cu toate țările democratice, reușind în acest sens reînnodarea legăturilor cu partidele democratice din Occident, cîștigîndu-le respectul printr-o politică fermă și intransigentă, prin permanenta ancorare în principiile tradiționale ale țării: democrație adevărată, patriotism luminat, dreptate socială și morală creștină.

În ce privește politica internă, P.N.Ț.-C.D. refuză categoric colaborarea cu F.S.N., care a confiscat puterea, folosind-o în propriul beneficiu și aducînd țara, prin concepțiile și metodele de sorginte marxistă care-i conduc activitatea, în pragul catastrofei economice. Specialiștii în economie ai Partidului Național Țărănesc — Creștin și Democrat au prezentat și la Iași alternativa economică, susținînd cu fermitate ideea de proprietate privată, singura în măsură să ducă la formarea unei clase de mijloc puternice, care să reprezinte osatura societății românești. P.N.Ț.-C.D. se pronunță pentru restituirea **în integrum** a tuturor proprietăților confiscate abuziv de către dictatura comunistă. De altfel, un prieten ieșean îmi spunea că acest cuvînt — **proprietate** — revine frecvent în limbajul liderilor și specialiștilor P.N.Ț.-C.D., în vreme ce guvernanții și președintele evită, de cîte ori este posibil, să-l folosească. Ceea ce, iarăși, este simptomatic.

S-a reafirmat, de asemenea, poziția P.N.Ț.-C.D. față de două subiecte — hai să le spunem „delicate" — asupra cărora alte formațiuni politice se pronunță într-un mod ezitant. Astfel, fără nici un fel de echivoc, dl. Corneliu Coposu a denunțat tratatul semnat de către dl. Ion Iliescu la Moscova, tratat care, printre altele, „uită" că Basarabia, nordul Bucovinei, Ținutul Herței și cele șapte insule din Deltă sînt parte a României. Față de problema monarhiei, PNȚ-CD socotește abdicarea Regelui Mihai I nulă și neavenită, un act determinat

ALEXANDRU GANEA

(Continuare în pag. a 3-a)

În ziua de 31 mai 1991, ora 16, va avea loc la Casa Sindicatelor din orașul Ploiești un miting organizat de Comitetul județan P.N.Ț.-C.D. Prahova, la care sînt invitați să participe toți membrii și simpatizanții P.N.Ț.-C.D. și toți cei care luptă pentru democrație, libertate și dreptate socială.

În cadrul adunării vor lua cuvîntul domnul Corneliu Coposu și alți conducători ai partidului care vor vorbi despre situația politică și socială din țară.

Deoarece în timpul cuvîntărilor Televiziunea Română va face înregistrări, rugăm pe cei ce doresc să participe să respecte ora de începere.

Întrucît sala are un număr limitat de locuri vor fi instalate megafoane și afară.

Ce putem cumpăra cu

Sărăcim văzînd cu ochii. Banii nu ne mai ajung de pe o zi pe alta. Salariile scad, deși „tehnocrații" vor să acrediteze ideea că ele înregistrează o anumită creștere. Dacă ne referim la salariile „lor" lucrurile chiar așa stau. Recent, guvernanții feseniști au emis o bancnotă de 500 lei. Ne-am întrebat ce putem face cu această nouă emisiune bancară. Ne-am deplasat pe teren și iată ce am aflat. Am pornit din Piața Amzei. Aici se practicau următoarele prețuri: castraveți — 60 lei kg, cartofi noi — 50 lei kg, ciupercile — 70 lei kg, varza nouă — 40 lei kg, cireșe — 100 lei kg, cașcaval afumat — 280 lei kg, conopida — 25—30 lei bucata. Am cerut cîteva amănunte doamnei Răduță Vasilica, șeful pieței. Dînsa ne-a spus că țăranii care aduc spre vînzare carne și produse din carne sînt minuțios verificați. Sînt primiți doar cei care prezintă certificatele medicale eliberate de medicii veterinari din localitatea în care a fost sacrificat animalul.

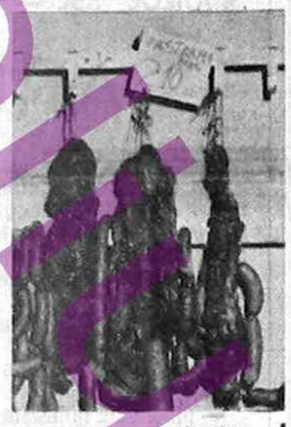

La aprozarul din fața pieței rafturile aveau un aspect deșertic. Am întîlnit totuși unele produse cel puțin dubioase în privința

LUCIAN TUDORANCEA
Foto : GH. PETTER

(Continuare în pag. a 2-a)

POLITICĂ ȘI MORALĂ

Puterea răului și Puterea

Pe drumul trandafirului Puterea n-a ajuns la glorie, ci la puterea răului. Spinii trandafirului au ucis corola minciunii și ne-au dezvelit scheletul adevărului.

Floarea a rămas mai departe hrana de bază a prostilor. Pentru a exista mai departe Puterea ascunde adevărul, cu viclenie și meșteșug oriental ridică minciuna la rang de lege, o trimbițează din cabinet în cabinet, din Parlament în presa oficială și la televiziunea servilă.

Nimeni nu vede puterea răului căsătorită cu Puterea politică. Nici sindicatele și nici partidele politice, cu mici excepții, nu-și organizează instrumentele de distrugere a răului; o vanitate ciudată se lasă cumpărată și divizată fărîmițîndu-se într-un peisaj lipsit de vigoare și credibilitate politică. Oamenii nu mai trăiesc, oamenii își pun întrebări, altii plîng și mor. Sentimentul umilinței, al revoltei se acumulează și în curînd are șansa să tasă din albia bunului simț și să se prefacă în istorie. Se zice că un popor care nu se osă se prefacă în istorie. Se zice că un popor care nu se opune răului de la început trăiește în neștire de sine. Eu nu cred c-ar fi posibil. Sînt convins de puterea morală și creștină a românului, de capacitatea lui de extirpare a răului. Acest popor român poate deveni păduri de coase și topoare într-o unitate a aspirațiilor sale. Și cred în victoria lui, chiar dacă puterea actuală trăiește în propriul său orgoliu hrănindu-se cu leacuri ale puterii.

Cînd puterea răului însoțește puterea este un singur leac: adevărul. Adevărul este unitatea națională, voința de a termina cu răul.

Opune-te de la început răului, strigau latinii.

Cu cît se consolidează Puterea prin instrumente coercitive, printr-o legislație care devine veșmîntul puterii și nicidecum veșmîntul poporului, sporește și ambiția răului. Orgoliul Puterii veghează în vîrf de suliță. Numai prin tăierea rădăcinilor răului, prin plivirea buruienilor mai putem rivni la un rod izvorît din însăși ființa noastră.

Cîtă vreme trufia, lăcomia și prostia însoțesc adesea pe oamenii Puterii șansa noastră spre Democrație și Libertate se îndepărtează.

ION IUGA

Prietenii mei, sereiștii

Vrînd-nevrînd ne-am apropiat. Mai precis, ei s-au apropiat de existența mea zbuciumată de ziarist. Prezența lor nu mă inhibă însă, deși uneori trăiesc un ciudat sentiment de... insecuritate. Nu îi iubesc. Nu îi detest. Pur și simplu îi ignor. Deși tovarășii sereiști îmi ascultă cu asiduitate convorbirile telefonice, îmi cenzurează corespondența și mă însoțesc cam peste tot în peregrinările mele. Sînt foarte „prețuit" acolo, la centrala măgurenilor. Dovada? Includerea mea pe listele unui așa numit Serviciu de Simulări și Accidente al SRI. Urma s-o pătesc (termenul, desigur eufemistic, folosit în document este „pagubă") după întîi mai. Nu s-a întîmplat însă nimic pînă acum, dar timpul nu e pierdut...

Prin scrisul meu am devenit „deranjant" pentru interesele „emanaților" din decembrie 1989. Fac parte „dintr-o anumită parte a presei" care a denunțat și denunță falimentul regimului Ion Iliescu, minciunile și agresiunile actualei puteri.

Vreau să vă spun, tov. Măgureanu, că nu puteți desființa întreaga presă neînregimentată din România. Un asemenea gest v-ar grăbi și mai mult sfîrșitul politic care pentru dumneavoastră și cei pe care îi slujiți a și început. Știu că aveți nostalgia trecutului, dar reîntoarcerea la vechile metode este doar vremelnică. Represiunea fie ea cît de-aprigă, nu poate salva regimurile impopulare de la pieire.

Pentru mine este clar un lucru: dumneavoastră ați fost și sînteți un securist notoriu, un individ împătimit puterii, un slujitor al răului de culoare roșie. Cazul Berevoiești vă obligă, cel puțin moralmente, să vă prezentați demisia și să răspundeți în fața instanțelor de judecată pentru atentatul la democrația românească, la valorile fundamentale ale statului de drept. Prezența dumneavoastră în fruntea SRI constituie un grav pericol pentru interesele naționale, pentru siguranța României. Ancheta pe care ați cerut-o în privința cazului Berevoiești trebuie să înceapă cu dumneavoastră. Cît despre se-

LUCIAN TUDORANCEA

(Continuare în pag. a 3-a)

TELEX „DREPTATEA"

REPARAȚII

Palatul Regal aflat în patrimoniul Ministerului Culturii necesită lucrări de reparații în valoare de 800 milioane lei și peste un milion dolari. Pînă acum au fost alocate doar 53 milioane lei.

În aceeași notă, fondurile necesare reparării Ateneului Român se ridică la suma de 110 milioane lei. Deocamdată au fost demarate lucrările la instalația centrală de încălzire cu aburi, care datează din anii '30.

JUSTIȚIARĂ

Din surse guvernamentale am aflat că, înainte de elaborarea proiectului de lege pentru organizarea judecătorească — aflată în dezbaterea Adunării Deputaților — au fost schimbați 542 judecători din totalul de 1 234 existenți. Din 352 judecători de tribunale au fost schimbați 170, iar din 883 judecători de judecătorii au fost schimbați 372. Nu s-au făcut precizări în legătură cu noile locuri de muncă ale celor „afectați".

TURISM

Iugoslavia realizează beneficii în domeniul turismului de aproximativ 5 miliarde dolari anual. Această țară vecină și-a menținut foarte bine obiectivele istorice de interes turistic. Și Departamentul Tineret, din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului din România are în vedere amenajarea unor astfel de obiective. O țară modernă trebuie să țină cont de îndreptarea tinerilor, nu spre industrie și agricultură cu preponderență, ci în sectorul terțiar de servicii. Franța atinge în acest sector un procent de aproximativ 70%, iar în agricultură, numai 5—10%.

COSTINEȘTI

Din cele 7 200 de locuri pe care stațiunea le pune la dispoziție pentru tineret, în acest an, numai 1 200 sînt destinate studenților. Probabil la căsuțe. Să spunem: tot înainte ? !...

POPULAȚIA

După ultimele estimări, populația țării noastre se ridică la cifra de 23 151,5 mii locuitori. 53,2% din cetățeni trăiesc în 260 de municipii și orașe în 4,13 milioane apartamente. În București, ponderea proprietății de stat este de circa 53% și există 425 apartamente la mia de locuitori.

„EPAVE"

Pe lîngă cele 835 unități care au fost predate la licitație unor societăți comerciale, există și un număr de obiective la care nu s-au prezentat solicitanți sau au oferit sume sub nivelul stabilit. Este cazul stațiunii Predeal — 10 vile, stațiunii Călimănești — 8 vile, stațiunii Lipova — integral, hotelurile din Alexandria și Zimnicea.

ÎNTÎLNIRE

Pentru ziua de marți, 28 mai, a fost programată o întîlnire între Comisia Adunării Deputaților pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, condusă de dl. Ioan Oancea și o delegație ecleziastică din Ministerul Culturii și Învățămîntului din Ungaria, condusă de dr. Platthy Ivan, dr. Kaszap András și Tamas Bertalan.

SEDIU

Din surse guvernamentale am aflat că sumele alocate pentru întreținerea monstruoasei Case a Republicii sînt destinate, în primul rînd conservării materialelor cuprinse în giganticul edificiu. Deși — după aceleași declarații — este realizată în proporție de 82%, noi considerăm că mult mai puțin. Casa are nevoie de încă 1 231 m³ lumînator, 4 500 m² terase, 3 700 m² ferestre, 1 000 m² vitralii, eșiuri, kilometri conducte etc. Vă imaginați cîte impozite va trebui să plătim, ca să se simtă parlamentarii noștri ca la ei acasă ? !

Hai să pedepsim întregul popor

Practica vizitelor de lucru în întreprinderi (societăți comerciale...) și-a însușit-o temeinic și Petre Roman. La uzinele „Faur" s-a întreținut cu reprezentanții administrației și sindicatelor într-un dialog care, nu în îndoim, își va arăta roadele destul de repede. La ieșire, în scurtul traseu către mașina prim-ministerială, șeful executivului a fost întîmpinat de „o mulțime parte" a muncitorilor care huiduiau și scandau sloturi antiguvernamentale. Dacă drumul spre mașină era mai lung, ocările s-ar fi transformat probabil în incidente regretabile. Căci mulțimea nu părea de loc recunoscătoare pentru felul cum a fost „antamată" și se continuă „implementarea" reformei, mai cu seamă sub aspectul protecției sociale, care este în prăpăstios de la dl. Roman la muncitorii „Faurului", unii dintre aceștia colegi de breaslă în decembrie, în actualul premier. Nu pledăm în nici un caz pentru egalitarism, dar nu putem admite nici o formă de abandonare a cetățeanului practicată cu seninătatea unui guvern, în timp ce ne vorbește nonșalant de constituirea societăți civile.

Am înțeles că muncitorii care au permis să dezaprobe guvernul prin reprezentantul său mai autorizat vor fi aspru pedepsiți. Firește, nu politic, căci e democrație. Ci pentru un timp (o oră, două) cît au lipsit de la program, văduvind economia națională de etc., etc. Placa se cunoaște. Dar ce ne facem că guvernul, odată cu toți oamenii de bine, afirmă necontenit că nicăieri în economie nu se munește. Așa ni se explică de vreun an cronicizarea mizeriei și a penuriei fără precedent de bunuri materiale. Atunci de ce să tragă ponoasele doar cîteva sute de „lenești" de la „Faur"? Hai să pedepsim întregul popor! Altfel ce-ar zice minerii, care și-mi cît sînt de imparțiali? Doar și ei au lipsit zile în șir de la lucru, timp în care au mai și devastat capitala, schilodind studenții, ziariștii și pe oricine lăsa impresia că ar fi putut citi măcar o carte de-a lungul vieții. Prin urmare, dacă vor cere și minerii să li se rețină pe statele de salarii timpul nelucrat? Ca să nu mai vorbim de marile adunări populare preelectorale cînd orașe întregi, amintind de misticismul societăților tribale, scandau zilnică, în delir, lozincile trandafirului. Hai să-i pedepsim pe toți retroactiv, d-lor guvernanți. Dar, pînă atunci, ajutați-mă să răspund fiului meu din clasa I care, apropo de întîmplarea de la „Faur", cu inocență copilărească m-a întrebat: tată, dacă muncitorii țineau cu nenea Roman, îi mai întreba cineva de respectarea programului?

VICTOR TEIȘANU

Întreprinzătorul Roman

Roman (nu primul nostru ministru) Diesel este marca acelui camion de 5 tone pe laturile căruia, cu mari litere roșii scrie „Pîine". În față și în spate, regulamentar, tăbliețele cu numărul matricol: 21 B.3906. În fond, veți spune, ce mai e și cu descrierea asta. Ce, nu s-au mai văzut Roman-uri? Așa este. Numai că cel descris de noi stătea joi 23 mai, la ora 16,15, pe trotuarul, din fața magazinului „Bucur-Obor", acolo unde își desfășoară „activitatea" mulți „privatizați" de tarabă, prinși puternic de razele soarelui. Din camion șoferul descărca pîine, dar însoțitorul o vindea cu 9 lei! Ba chiar era și o... codită. Deh, pîinea era proaspătă. Am îndrăznit să întreb ce capacitate de transport are mașina. Răspunsul a fost scurt și liniștitor. „Stați liniștit, am 1 200 de pîini".

Am aflat astfel cum în aproximativ o oră se pot cîștiga 1 200 lei (de la leul în plus la fiecare produs !). Și mi-am mai zis că în urmă cu o săptămînă semnalasem același fenomen. Să se fi privatizat șoferul? Sau organele în drept devin „înțelegătoare" în anumite situații?

Așteptăm răspunsul celor în drept.

(B. MIHAI)

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

În Bulgaria, Parlamentul a decis ținerea în ziua de 6 iulie a unui referendum pentru ca poporul să hotărască viitoarea formă de organizare a statului, monarhie sau republică.

Un director liniștit

Cînd dl. Claudiu Iordache a cerut Guvernului să dea socoteală în Parlament despre relațiile sale cu securitatea, puțină lume s-a gîndit la aliceva decît că deputatul vrea dînsul ceva. L-am uitat pentru o clipă pe dl. Măgureanu care, nu-i așa, e Director al S.R.I. N-a trecut mult timp și ne vedem nevoiți să constatăm că, dincolo de ceea ce ne-am temut mereu, anume că Poliția politică în România se află în plina stăpînire a prerogativelor anterioare, există și elemente noi în activitatea ei. Chiar luînd de bune afirmațiile dlui Măgureanu, că serviciul său nu dorește să ducă în circă fosta securitate, nu putem omite faptul că S.R.I. s-a format tocmai din cadre ale vechii poliții secrete a pecercului. Pe de altă parte, pornind de la ipotezele dlui Iordache, am vrea îndreptățirea să credem că primul ministru se bizuie S.R.I. pe o altă fracțiune a forței securității. Elemente care să îngăduie o afirmație de acest fel am găsi chiar în adresa ministrului de interne, care și-a făcut nu de puțini cunoscute preferințele pentru publicații ce nu-și ascund simpatiile și aparențele la structurile regimului Ceaușescu. S-ar fi bănuit la un moment dat existența unui „consens" între S.R.I., Guvern, partidele xenofobe, și neîndoielnic acest „consens" a fost o realitate, dacă nu cumva e și în continuare. Totuși cazul Berevoiești dovedește că anumite rivalități răbufnesc din cînd în cînd, fie din motive interioare, prelungire a vechilor rivalități, fie din pricina „dezavantajării" unui grup, fie din pricina aprigelor dispute dintre adepții fidelî ai unor lideri politici. Întîmplarea numită Berevoiești ne dezvăluie nu numai „sinpizenia" cîtorva subordonați ai dlui Măgureanu, ci și adevărul neliniștitor că securitatea practică un mercenariat lipsit de scrupule. Ea a marcat acum un punct în favoarea Guvernului, căci S.R.I.-ul pare apropiat dlui Iliescu. Dar ea a mai marcat puncte și împotriva opoziției democratice prin întărirea și regruparea formațiunilor ultranaționaliste. S.R.I. și-a arătat fața așa cum e, cazul Berevoiești demonstrîndu-ne că nu va fi liniște în România pînă cînd aceste divizii secrete securisto-peceriste nu vor fi puse în imposibilitatea de a mai mărșăluí împotriva intereselor naționale.

VIOREL ȘTIRBU

AFACEREA OLTCIT (III)

• Hrăpăreții • Crimă neanchetată • Sindicatul de tip nou

Averea Oltcit-ului continuă să fie risipită și astăzi. Doamna ing. Zgonea Aurora, fost șef de serviciu în cadrul Direcției organizare și personal, actualmente lucrînd la Serviciul Import-Export, a cărat acasă la adăpostul întunericului unele bunuri provenind din ajutoarele trimise de francezi la unitatea noastră. Acest incident s-a petrecut în primăvara anului 1990. La sesizarea a numeroși salariați care au demonstrat atunci în fața pavilionului administrativ, a fost trimisă — cu întîrziere însă — o echipă de control la domiciliul d-nei Zgonea, dar aceasta a avut timpul necesar să dosească lucrurile sustrase. Aceeași doamnă l-a adus în unitate pe soțul iubitor, care în scurt timp a ajuns șeful bișnițarilor și al taximetriștilor particulari din Oltcit. Acesta încearcă în prezent să pună mîna pe cele 10 stații japoneze de emisie-recepție existente.

În unitatea noastră au avut loc și crime, chiar dacă săvîrșite din imprudență. Astfel, pe data de 23 ianuarie 1991 pe o alee din incinta Oltcit-ului, unde viteza maximă admisă este de 5 km/h, tov. Cîrstea, șoferul mașinii cu care securitatea se deplasa de obicei în întreprindere, circulînd ca la raliu, iresponsabil, a omorît un tînăr de nici 30 de ani, dl. Dumitrescu Ionel, delegat permanent al Întreprinderii Chimice Orăștie. Din impactul violent parbrizul a fost spart complet, nefericitul murind pe loc. S-a încercat și se încearcă scoaterea basma curată a șoferului securist Cîrstea, probabil mutat deja în alt loc de muncă, ferit de priviri indiscrete. În prezent, părinții decedatului caută să-și facă dreptate. Și asta într-o țară în care legea umblă legată la ochi, iar justiția este total aservită puterii.

Este interesant de menționat faptul că imediat după accident locotenent-colonelul Ocneanu de la Poliția județului Dolj, s-a deplasat la locul accidentului, afirmînd în fața celor prezenți aici că tov. Cîrstea se afla în misiune (?). Dacă un astfel de incident se întîmpla de exemplu în Polonia, crima nu rămînea nepedepsită. Probabil că se organiza o demonstrație uriașă împotriva securității, iar vinovatul își lua „răsplata" cuvenită. Dar la noi, popor balcanic, nu poate fi vorba de așa ceva. Cel puțin deocamdată. Au trecut 4 luni și organele îndreptățite să dea un răspuns acestui caz tac în continuare. Există în mod evident interesul de a nu se spune adevărul.

În fine, să ajungem și la așa-zisul sindicat liber din Oltcit S.A. Peste noapte, în decembrie 1989, fără știrea nimănui, s-a înființat sindicatul actual pe rămășițele decedatului și obedientului sindicat pecerist. Comportamentul liderului acestui sindicat, ing. Marian Miclici, fost șef al Serviciului transporturi, dă cel puțin de bănuit. Domnia-sa era plătit înainte de [illegible] peste 7 000 lei lunar. Ac[illegible] pînă acum în apărarea oamenilor din unitatea noastră s-au dovedit confuze și lipsite de orizont. De aceea, mulți lucrători au dorit să se retragă în ultimele luni din sindicat... dar cererile lor trebuiau avizate chiar de lider, care se înțelege ce interes avea să le aprobe! Dl. Miclici a fost zărit în repetate rînduri mîncînd și aprovizionîndu-se pe ușa din dos a cantinei-restaurant, mergînd acasă, în timp ce o țară întreagă afla din ziarul „România liberă" că domnia-sa făcea greva foamei pentru a susține revendicările sindicaliștilor în fața guvernului. Cu un astfel de lider sindicatul nostru nu poate merge prea departe! Și mai amintim că dl. Miclici se autoprezenta opiniei publice în data de 2 martie 1991 (a se vedea interviul din „România liberă") drept membru fondator al primei Alianțe Sindicale Anticomuniste din România, Lupul moralist! Aviz liderilor sindicali cu adevărat anticomuniști și democrați din Timișoara și Brașov.

Ing. PUIU PĂCURARU
(Va urma)

Puterea şi T.V.R.

Timp de aproape o lună de zile, în fața clădirii Senatului au fost picchete de protestatari care au cerut demiterea conducerii Televiziunii Române. La fiecare manifestație împotriva actualei Puteri, se cere schimbarea conducerii acestei instituții. Domnii Theodorescu și Valeriu sînt însă mai bine încă unați, și își rîd probabil în barbă cu satisfacția (nesperată a) învingătorului. Dl. președinte Iliescu s-a făcut că nu înțelege necesitatea înființării unui post de televiziune independent. Este firesc să ne întrebăm, de ce această înverșunare a guvernanților în apărarea anumitor persoane contestate tot mai vehement de opinia publică românească?

Pentru a putea da un răspuns cît mai apropiat de realitate este nevoie să vedem ce reprezintă televiziunea în mîna actualilor conducători. În primul rînd un „mijloc de muncă". Adică o unealtă. Prin intermediul ei, F.S.N. acționează asupra conștiinței oamenilor. În limbaj oficial-popular, manipulează mase largi de cetățeni.

Vom încerca să explicăm mai clar importanța actuală și strategică a dezinformării opiniei publice, făcînd referire la o lucrare a psihologului francez Gustave le Bon („Psihologia mulțimilor"). El a analizat încă din secolul trecut modul de manifestare al grupurilor de oameni, înțelegînd ce anume determină acțiunea sau pasivitatea lor.

Emisiunile ce sînt urmărite zilnic pe micile ecrane nu se adresează unor persoane izolate, ci unui număr mare de cetățeni. Chiar dacă de obicei programul T.V.R. este vizionat „în familie", impresiile și imaginile relatate sînt completate și analizate într-un cadru mai larg. La locul de muncă, la cozi sau pe stradă. Deci în mulțime, adică, într-o comunitate de indivizi. Ar fi o mare greșeală să-i considerăm pe cei de la T.V.R. niște naivi. Ei privesc mulțimea nu în sensul obișnuit ei, în sens psihologic. Din acest punct de vedere ea are o semnificație mult mai profundă. Aglomerările de oameni au în anumite împrejurări caracteristici noi, diferite de cele ale fiecăruia din individii ce le compun. Astfel personalitatea conștientă dispare, iar ideile și sentimentele sînt orientate în aceeași direcție. Colectivitatea (temporară) formează o mulțime structurată, alcătuită ca o singură ființă care se supune legii unității mentale a multimilor. Indiferent de modul de viață, caracterul, inteligența și ocupațiile celor ce o alcătuesc, mulțimea are un fel de suflet colectiv. Oamenii vor simți, gîndi și acționa în cu totul alt mod decît ar simți, ar gîndi și ar acționa izolat, fiecare dintre ei. Eterogenul se pierde în omogen și domină însușirile inconștiente. Individul are în acest caz sentimentul unei mari puteri. Cedează unor instincte (pe care le-ar reprima dacă ar fi singur) bazîndu-se pe lipsa de răspundere și pe anonimatul ce-l caracterizează într-o aglomerație. O mulțime se caracterizează și prin sugestibilitate și contagiune. Lipsit fiind de personalitate conștientă, voința și discernămînt, individul se lansează sub influența unei sugestii în îndeplinirea anumitor acte. Stimulul fiind același pentru toate elementele din grupurea omogenă, va fi amplificat prin contagiune și reciprocitate. Indiferent dacă este vorba de a face bine sau rău, mulțimea o va face la fel de repede. Totul depinde de natura stimulului. Mai mult, mulțimea gîndește în imagini, iar imaginea arătată inițial provoacă o serie de episoade fără nici o legătură logică cu punctul de plecare. Neputînd separa obiectivul de subiectiv, va accepta drept valabile imaginile ce-i sînt evocate. Evenimentul cel mai simplu se transformă într-o realitate deformată.

Experții de la T.V.R. sînt desigur buni cunoscători ai sufletului poporului român. Ei sînt coordonați de niște șefi care se bucură de protecția actualilor guvernanți. Așa se explică de ce repetatele cereri ale oamenilor de a schimba actuala conducere a instituției televiziunii sînt mereu respinse. E.V. și R.T. sînt într-adevăr unicate. Și-au demonstrat fidelitatea față de stăpîni și competența profesională cu prisosință. Este bine cunoscut aportul domniilor lor la convingerea minerilor pentru deplasarea la București în iunie 1990. Ei organizează sistematic dezinformarea opiniei publice prin trunchierea sau ascunderea adevărului. „Imparțialitatea" mult afișată este de fapt situarea mascată de partea actualilor guvernanți. Forța „lor" este destul de mare și prin influența nefastă asupra oamenilor atîrnă balanța în favoarea mincinoșilor organizate.

CLAUDIU DOLTU

ECOTRACT INTERNATIONAL din Arad

este unul din engros-iștii importanți din vestul țării. Importăm masiv produse alimentare la următoarele prețuri :

1. Bere „STEFFL" doze 0,33 l = 60 lei
2. Răcoritoare 1,5 l (Cola, Orange, mango, citrone) = 150 lei
3. Răcoritoare doze 0,33 l = 60 lei
4. Cafea ALVORADA = 700 lei kg
5. Margarină „Landliebe" RFG = 130 lei cutia de 500 g
6. Produse iugoslave : Brandy, rom, lichioruri (ciocolată, alune, mandarine, ananas) = 430 lei sticla de 1 l

Societatea noastră este în măsură să asigure ritmicitatea în aprovizionare. Vă rugăm comunicați din timp nevoile dvs. pentru organizarea corectă a activității, la Hotel „Parc" Arad, camerele 152, 153, tel. 12 628, 16 681, 16 682, 15 278 int. 152, 153, telex 76 371 CBTX R, fax. 40 66 23 594.

Misterul Berevoiești

Cînd se părea, în fine, că funesta Lege a Siguranței va ieși de furcile caudine ale Senatului, cînd consensul dezlegase mai abitir sentimentele unei întregi clase de senatori care, incapabili, de la o vreme, să mai dispună de propria lor viață, hotărîseră să le-o pună la cale pe-a altora, iată explodată bomba cu mai multe focoase a misterului Berevoiești. „Tînărul și fragilul" echilibru parlamentar se frînge cu trosnet cosmic. Geaba se pregătise Camera, admițînd cu mormăieli mișcînea lordache — document cu direcție precisă, aceea de a dezamorsa suspiciunea generală, legitimînd și moral parlamentul care se tot compromite politic —, geaba domnul Măgureanu își rostește degajat încintarea de a susține (firește, neparlamentar, din off) inițiativa deputatului timișorean. Anestezierea Camerei a eșuat : descoperirea dosarelor Securității umple manșete ziarelor, comunicatele de presă, buletinele de știri...

Imperturbabila umbră a ministrului de interne e silită să intre în joc. Își pierde morga și se clatină. Parcă-parcă am greșit undeva. Parcă-parcă în loc de ață albă am folosit odgon. Și, totuși — regia a fost perfectă ! Domnul Măgureanu, se pare, citește doar literatură polițistă, nu și elementarele legi ale criminalisticii... care, cu toate că tehnologia infracțională s-a emancipat, se încăpățînează să susțină că nu există crimă perfectă. Descumpănit, șeful SRI declară în fața parlamentarilor că, de-ar fi adevărat tot ce pretind gazetarii de la „România liberă", atunci democrația noastră s-ar clătina din temelii...

Domnul Măgureanu a fost dintru început campionul dreptății. Așa se și explică bănuiala unanimă asupra continuității organului represiv — Securitatea : SRI nefăcînd decît să aplice o etichetă nouă vechilor ciomege. În ciuda atmosferei de suspiciune, vădită (politic) mai ales în timpul dezbaterilor — parlamentare și jurnalistice — în jurul Legii Siguranței, domnul Măgureanu a prezentat rapoarte stufoase pe care istoricii, sprijinindu-se de fapte, le vor acoperi de ridicol. Domnul Măgureanu pare a sluji, cu fidelitate, o cauză care, din păcate, nu e și cea a adevărului. Misterele Berevoieștilor l-au prins în plină festivitate, așadar nepregătit, pe cînd savura victoria absolută a Legii. Întreaga lucrare s-a dovedit (cel puțin moral) inutilă, descoperindu-și, într-un unic gest, lacunele și structura putredă.

Chiar dacă am presupune că, de fapt, lovitura de teatru a „României libere" e doar o cacealma, o violență menită să clatine imperturbabila instituție — Măgureanu, reacția șefului SRI (pentru prima oară scos din rolul de regizor și plasat în rolul de inculpat — implicit) e naivă și neconvingătoare.

Probabil că legea va îngheța între cele două camere, în așteptarea unei concluzii pe marginea recentei descoperiri, iar omul din umbră va fi silit, din ce în ce mai des, să se justifice în fața Parlamentului. Malul se surpă încet, dar sigur : muncitorii de la IMGB pretind direcției ca membrii grupului care i-a agresat pe studenți, în 13 iunie să fie nominalizați. Există și printre mineri acest curent de opinie. Uzul duce la abuz, iar abuzul la excese dăunătoare. O întreagă rețea colaboraționistă pare a fi scurtcircuitată. Evenimentele din iunie 1990 strică iarăși socotelile micilor rozătoare din subsolurile puterii dimbovitene.

Așadar, la întrebarea domnului Măgureanu („Dacă ar fi așa, ce-ar mai rămîne din Revoluția noastră ?") se pare că-i vom răspunde, liniștiți, în cuprind : „Din a voastră, nimic".

SORIN SERB

JOIA FILATELICĂ

Vineri 31 mai crt. la Oficiul poștal București 45, în loc de simbata 1.6.1991 — cînd nu se lucrează — se va aplica ștampila comemorativă 45 de ani de la executarea mareșalului Ion Antonescu, cei care declară profetic în preziua executării sale : „Am fost învins, au fost și alții... mulți alții. După o dreaptă judecată istoria i-a pus la locul lor. Ne va pune și pe noi". Duminică 2 iunie, la clubul „Nicolae Bălcescu" se vor găsi de vînzare și plicurile comemorative legate de acest eveniment ● Se află în țara noastră (cazat la Hotelul Dorobanți) domnul Marcu Martin, mare filatelist de origine română, reprezentantul Israelului la trei dintre comisiile F.I.P. Cei din categoria „peste 60" care acum jumătate de secol băteau Lipscanii în căutarea mărcuțelor ce le lipseau din albumele Schaubek și-l mai amintesc pe negustorul Martin, pe care-l vor putea întîlni în carne și (mai mult) oase asistînd la Cercul de studii și cercetări filatelice din str. Boteanu 6 ● Cercul în cauză își va începe ședința lunară în ziua de vineri 31 mai la orele 18. Reamintim că vor conferenția dr. ing. Marcel Șapira despre poșta austriacă în sudul Bucovinei ing. Călin Martinescu despre poșta română în Cadrilater și ing. Mihail Pascanu despre cele două serii de mărci poștale românești dezavuate de F.I.P. și U.P.U. ● Reînnoim invitația adresată Poștei române de a iniția cu acest prilej un început de dialog cu filateliștii noștri. Precizăm că această chemare vine din partea președintelui cercului, avînd încuviințarea conducerii F.F.R. ● Remarcăm o pertinentă rubrică de cartofilie în ziarul „Viitorul Românesc". În fiecare sîmbătă „Cartophilus" (?) dă îndrumări binevenite colecționarilor de vederi, pînă acum neglijați total de periodicele românești ● Prin neostenita

rîvnă a domnului Gheorghe Văduva (băcăuan, devenit peste noapte oltean), s-a reluat — după citiva ani — expoziția „Oltenia" cu participarea filateliștilor din județele : Dolj, Gorj, Vîlcea, Olt și Mehedinți. De o sărbătoare de înaltă ținută participarea răsplătită de al fel cu medalii pe măsură : 2 vermeil mare (Cornel Alexandrescu — Tg. Jiu și Gheorghe Văduva — Craiova), 9 vermeil, 2 argint mare, 6 argint, 4 bronz argintat și 2 bronz. La categoria de tineret două medalii de argint : Constantin Radu din Vîlcea și Mirela Ioana Vasile din Gorj. O remarcă deosebită pentru exponatul lui C. Alexandrescu, avînd tematica „Scriitorii — ambasadori spirituali ai popoarelor" ● Dl. Nerva Tîrnăvean din Tg. Mureș ne transmite ultimele detalii asupra best-seler-ului anului filatelic românesc „Stampilografie 1890—1910" : lucrarea s-a cules în întregime, va fi gata peste 2 luni, va apare într-un singur volum va avea 380 de pagini, iar tirajul (strict în conformitate cu comenzile avansate sau acontate) va totaliza 3 500 de exemplare. Se pare că asociațiile care au comandat doar cîteva exemplare vor regreta subaprecierea necesarului ; dar altfel nu ar exista proverbul „Dă Doamne mintea românului de pe urmă"...

S.D.

TINEREȚEA UNUI POET: ANII NIMĂNUI

de Gabriel Țepelea, Editura „Gindirea Românească" — 1991

Îndemnul lui Rilke, adresat junelui său corespondent dornic de sfaturi, de a scrie numai și numai dacă realizează că altfel n-ar putea trăi, cuprindea o transparentă sentință, certificînd, totodată, structurala imanență a insului purtător de poezie — mai moderna versiune a damnării întru creație a artistului, Rainer Maria Rilke nu avea cum bănui că peste vremuri avea să apară o la fel de autentică specie de poeți, creatori ocazionali pentru care, totuși, poezia să însemne, într-o crucială etapă a vieții, reazemul existențial, dacă nu rațiunea de a fi.

Folclorul temnițelor — căci de aceasta e vorba — a ținut, astfel, locul, în țara noastră, tîrzavei literaturi de sertar, mult așteptată și pînă la urmă absența — cauzele se cunosc. Au scris la închisoare poeți de seamă, continuîndu-și creația : Radu Gyr, Constant Tonegaru, dar și intelectuali, ba chiar oameni simpli care n-ar fi staruit în cultivarea muzei în condiții de libertate.

Profesor de literatură, dl. Gabriel Țepelea ne dezvăluie, în prefața sa la volumul de versuri **Anii nimănui** (purtînd subtitlul — Interne, Jilava, Canal, Oradea, 1949—1955), cum se putea scrie o poezie în regim celular în interdicția expresă fie și a celui mai mic vîrf de creion. Versurile scrijelite pe un ciob de sticlă sau pe fundul de gamelă erau recitate între camarazii de suferință, memorate, încît unele au fost, mai tîrziu, recuperate, întregite, cu ajutorul acestora. Din om în om, din celulă în celulă, ele i-au întărit pe cei jefuiți de libertate să supraviețuiască în condiții de sălbatică opresiune, să-și salveze universul frumosului și al speranței, să înfrunte cea mai grea și mai încearcă trecere a timpului — cea din temniță.

„Dacă totul e supus unui relativism implacabil, scrie autorul, poezia ce a erupt cîndva din adîncimi nebănuite, ce a populat clipele unor ființe abstrase din prezentul social, navigînd între semnele de întrebare ale propriului lor interior într-o celulă, poate să nu aibă o valoare literară ; ea are totuși o semnificație individuală și documentară". Se manifestă aici simțul critic al dascălului de literatură, mai mult încă, sfîșia rănită a insului ce dă în vileag ceva cu adevărat tainic, lipsit fiind de tipicul element al artistului îndrăgostit de sine, în lumea publicului său: exhibiționismul, adesea clamoros, drapel fîlfîit în cetate.

Eroul liric al poemelor de temniță nu are însă o identitate, el și-a pierdut chipul, a devenit un număr printre altele, sortit promiscuității, degradării și în cele din urmă unei anonime dezintegrări: „Nu vreau nimic, nimica nu așteptă. / Antenele din mine-au ispetrit. / Mă mișcă viața ca pe un obiect / Prin magazia anilor zvîrlit" **(Contabilitate)**. Sfîrșitul nu se negociază cu destinul, el e gata pecetluit : „Tu, inimă, mai singeri și te zbați... / Stai molcomă. E-aproape ziua, ora, clipa, / Cînd trăznet scurt, de volți eliberați, / Va dezlipi de lutul greu aripa" **(Fatum)**. Și chiar dacă moartea șovăie, vîrstele se succed cu o vertiginoasă repeziciune, mimînd senectutea : „Îmbătrînim mereu... îmbătrînim... ! / Furînd o stea sau dezvelind un sin / Ne poartă pașii tot spre țintirim / Și ne așteaptă Vameșul pagini..." **(Labuntur anni...)**

Legat de glie, aedul se simte solidar cu cei ce nu-și părăsesc vatra în izbeliște — metatora cocorilor călătorindu-se iarna și a vulturilor rămînînd. El călătorește, totuși, pe meridiane imaginare, însă nu asemeni conchistadorilor aducători de pradă, ci ca scafandrul care se adîncește în străfunduri, trăs în jos de propria-i greutate, acolo unde îl găsește pe Dumnezeu. Sunetul este acela al largilor perioade ale lui Al. Philippide, ca și melancolia : „Ciudată lume ! Sunt și nu sunt eu... / Cu cît cobor pe firul meu stingher, / Simt coborîșul tot mai lung și greu / Și crește-n jur perdeaua de mister." **(Scafandrul)**.

Alteori, ca în **Nostradamus**, ritmul devine alert, eliberator: „Visez un rond pe bulevardul Iunii / Cu ochii-aprinși de febrele cerești, / Cu armăsari albaștri la caleți, / Alături cu Penații și străbunii / ...Visez un rond pe bulevardul Iunii !"

Poemele sînt ample, construite, versul clasic e minuit fără cusur, nu fără o anumită emfază compensatorie, dar, totodată, cu luciditate, cu tente ironice și chiar autoironice. La loc de expiere, temnița, în cruda ei mizerie, este și o oglindă nudă, cu pugnacele ei grotesc, pe care poetul îl consemnează în calitatea sa de cronicar. Ea încurajează mai cu seamă introspecția, meditația, evaziunea în vis, ridică întrebări existențiale — cele pe care le evită cotidianul —, scormonește conștiințele. Viața în libertate este primordial retrăită, dar și cu poposiri în tablouri de șatiu și festin, a căror perindare mai întîi îmbătă, iar apoi sporește chinurile. Dialogul cu sinele ia accente acute, în căutare de clarificări și direcții. Poetul se simte străin de civilizația citadină, nu și adversarul acesteia („Eu nu iau veacul nou de beregată, / Ci-n huruitul de motoare caut / Poenele de liniști pentru flaut" — **Dialog**), dar numai lacom de perenitate : „Ca-n alte vremi, cînd Posseidon ieșea / Din spumata valurilor sea" **(Idem)**.

Anii nimănui sînt ai oricărui tînăr iubitor de clasicitățile care ar fi trecut prin aceeași capitală experiență — de aceea, credem, dl. Gabriel Țepelea nu și-a intitulat cartea de versuri **Anii pierduți**, de exemplu. Anii nu au fost ciopîrțiți, ci doar jefuiți, poezia l-a mîntuit pe prizonier, l-a sprijinit să-și poarte crucea fără să se lepede de sine, de crezul lui — al unei lumi nepocite de totalitarismul roșu, de compromis, de trădare, de complacere într-un univers concentraționar. **Anii nimănui**, o culegere esențială în economia ei însumează — **fortuna labilis** — trăirile ce înmuguresc în regimul de recluziune, cadențe ale omului claustrat ce-și înnoiește în fiecare dimineață pactul cu speranța, după noaptea coșmarescă. Dacă autorul acestui concentrat manual liric își privește astăzi cu detașare elanurile poetice din acei ani formativi, avizindu-ne asupra limitelor lor artistice, noi felicităm memoria care le-a păstrat, uimiți de gingășia glasului ce întreba : „O floare... ? Ce merit ? / Un vierme... ? / Ce vină ? / Legați în preterit, / Se neagă-n lumină. / / Dar uite, că-n jocul / Ce stingerea-l curmă, / Un vierme-i sorocul, / Al florii, din urmă". Și pătrunși de respect pentru lumina ochiului de se privea pe sine, judecîndu-se, în loc să-i judece pe alții. Profețind, în același timp, parcă : „Și din atîta sînge, sînge de voinic, / Nu învață nimenea nimic..."

Rămîne să auzim într-o zi, să citim, că pe vremea dejismului și mai apoi, n-a fost nimeni închis, torturat, ucis. Iar documentele acestea ? Scoase la lumină din tainițele memoriei, ele nu mai pot fi confiscate, șterse de pe ciobul lor de sticlă — așa cum consemnează un nou gen poetic.

BARBU CIOCULESCU

Biblioteca „DREPTATEA"

MRI — DIMC — București

„MATIZOL" S.A. — Ploiești

ANUNȚ

Societatea Comercială pe acțiuni „MATIZOL S.A.", cu sediul în comuna Berceni, șoseaua de centură Ploiești Est, județul Prahova, oferă spre vînzare societăților comerciale, regiilor autonome sau firmelor particulare vată și produse din vată minerală, produse hidroizolatoare în următoarea sortimentație :

— plăci din vată minerală tip G. 100 preț 29,00 lei/mp cm ;

— plăci vată minerală tip P. 90 preț 25,00 lei/mp cm ;

— plăci vată minerală tip P. 60 preț 18,00 lei/mp cm ;

— saltele vată minerală pe suport de carton impregnat tip

SCI/5I preț 80,00 lei/mp ;

SCI/6I preț 91,00 lei/mp ;

— saltele vată minerală pe suport de țesătură din fibre de sticlă tip

STS1/6I preț 98,00 lei/mp ;

STS1/51 preț 87,00 lei/mp ;

— impislitură din fibră de sticlă bitumată ;

tip IA.1300 — preț 25,00 lei/mp ;

„ I.2 — preț 37,00 lei/mp ;

„ I.A.1100 — preț 21,00 lei/mp ;

— impislitură din fibră de sticlă bitumată blindată

tip IB.1200 — preț 26,00 lei/mp ;

— impislitură din fibră de sticlă bitumată blindată și perforată tip IBP.1200 — preț 27,00 lei/mp ;

— țesătură din fibră de sticlă bitumată

tip TSA.2000 — preț 51,00 lei/mp ;

Produsele fabricate sînt de calitate superioară, cu întrebuințări multiple în lucrările de izolație termică, fonică, și pentru hidroizolații acoperișuri clădiri.

Informații la telefon 971/2.54.00/ 174 ;186. 971/4.30.31

RUGĂ PENTRU EROI

Spitalul „Fundeni" cere ajutor!

Spitalul clinic „Fundeni", cu clădirile avariate de cutremure și marj dificultăți financiare din lipsa fondurilor bugetare se află într-o situație deosebit de grea.

Fără medicamente și materiale sanitare, cu funcționalitatea grevată de tot felul de lipsuri, personalul medico-sanitar se află în imposibilitatea de a mai putea asigura asistența medicală.

Este imperios necesar de a se asigura fondurile și mijloacele materiale trebuincioase unei asistențe medicale decente.

Facem apel la toți cei care ne pot ajuta cu fondurile necesare reparării și asigurării funcționalității Spitalului Clinic „Fundeni".

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Ce se poate cumpăra cu 500 lei

(Urmare din pag. 1)

calității lor : castraveți chirciți la prețul de 51 lei kg, roșii fleșcăite (132 lei kg) și aproape o duzină de borcane conținînd spanac cu orez (11 lei borcanul). Cumpărători nu existau.

La magazinul Neptun din imediata apropiere se descărca crap chinezesc (57 lei kg). Se și formase o coadă respectabilă. La alimentara alăturată printre alte mezeluri am reținut pastrama de porc la prețul de 210 lei kg. Nu se înghesuia nimeni să o cumpere.

La consignația „Cosmos" dinspre Calea Victoriei am reținut cîteva prețuri de-a dreptul exorbitante : 1 000 lei un slip bărbătesc și 2 500 lei perechea de pantaloni din pînză topită.

Acestea sînt o parte din produsele care pot fi cumpărate cu ajutorul noii bancnote de 500 lei. Din exemplele arătate rezultă că inflația galopează în pofida acțiunilor „tehnocrate".

INSECTAR

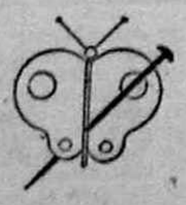

O propunere a președintelui Iliescu respinsă în Senat ! Reducerea salariului său — cel mărit ! — la numai 39 000 lei lunar. Precum ne lămurește d-na Tia Serbănescu (**România liberă**, 24 mai) : „Așa că, în pofida carității sale, președintele n-are încotro și trebuie să accepte salariul impus de Senat, de 50 000 lei. Lecția dată de Senat președintelui a fost usturătoare și ea îl costă pe dl. Iliescu zece mii de lei pe lună în plus". Cu această ocazie „Senatul a reușit să îmbine mila față de salariul președintelui cu mila față de propriul salariu". De unde și titlul foiletonului : „Cercul".

●

Într-un lung interviu acordat Televiziunii germane și reprodus în gazeta **Tara**, în seriat, dl. Victor Stănculescu își exprima opțiunile la puțină vreme înainte de remanierea guvernamentală : „Dacă ar fi să mă implic, atunci aș face-o în economie, unde am acumulat o oarecare experiență timp de cincizeci de zile, de la 26 decembrie, pînă în februarie anul trecut". O bogată, rodnică, variată experiență, prin urmare, cu modestie relativizată. Sorții au căzut însă altfel și dl. Stănculescu a acceptat portofoliul ministerului industriei — așa că economia e mai departe în suferință !

●

Un simptom care trebuie subliniat : „Dintre toți candidații propuși de șeful guvernului și validați de Cameră, dl. Stănculescu și-a atras cel mai mare număr de voturi contra : 120. De vină a fost, poate, și lipsa unei motivații a acestei schimbări, deputaților fiindu-le peste mînă să înțeleagă de ce generalul ar fi fost surmenat la Ministerul Apărării și plin de forțe proaspete la ministerul industriei. Era aproape inevitabil să apară speculații potrivit cărora activitatea generalului în fruntea armatei nu ar fi fost cu totul impecabilă". (Pavel Cîmpeanu, „Arta incoerenței, ROMANierea guvernului ROMAN", revista „22", nr. 19/69, 17 mai). Poate însă că parlamentarii s-au arătat geloși față de experiența de cincizeci de zile a d-lui Victor Stănculescu — în economie. Sau nu o cunoșteau pe aceea, anterioară Revoluției — din industrie !

●

În cadrul discuției televizate între dl. Emanuel Valeriu, președintele Iliescu și premierul Roman, unii telespectatori au avut impresia că ascultă „o strălucită pledoarie, în favoarea economiei socialiste de piață" — vezi Radu Eugeniu Stan, „Respirație artificială pentru un cadavru", **Tinerama**, 24—30 mai. După ce a mărturisit că : „Este foarte dificil să controlezi niște procese sociale, care generează și anarhie și tendințe de dereglare în diverse domenii ale vieții sociale", dl. Iliescu „a mai oferit spectatorilor și acest quasi-citat din **Originea familiei, a proprietății private și a statului** : «Înnoirea aparatelor de stat este un proces care niciodată nu se poate produce brusc. Este o chestiune de interdependență dialectică între necesitatea înnoirii și, în același timp, a continuității. Una fără alta nu se poate»". La capătul slalomului dialectic, dl. **R.E.S.** a avut senzația că i se spunesu povești despre o ședință de reanimare : „Mai mulți oameni încearcă să facă respirație artificială unui înecat. Nu și-au dat seama că înecatul cu pricina a murit demult".

●

De-a lungul pomenitei emisiuni umoristice, tot dl. Iliescu deplîngea imensul rău făcut economiei românești, în timpul Revoluției, prin izgonirea directorilor de întreprinderi — atît de capabili, dar, vai, compromiși ! Rău care, în mare măsură, a fost remediat : „Și atunci a fost readus vechiul director cu calități de gospodar, care în două luni a repus pe picioare producția de becuri". Comentariul d-lui **Radu Georgescu (Acum**, nr. 20, mai) : „Deci acum e clar de ce avem nevoie de comuniști în posturile de conducere ; totuși : unde sînt becurile ?" S-au luat măsuri. De pildă în mai toate florăriile se găsesc luminări (galbene și roșii), de două mărimi, care pot înlocui cu succes becurile cu fasung mic sau mare. Să fim obiectivi, deci !

●

Despre aceleași defectuoase mecanisme ale Puterii vorbește dl. Ion Rațiu, răspunzînd anchetei, din același număr, al ziarului **Acum** : „E adevărat că dl. Iliescu spune că el este deasupra guvernului, dar acesta este programul pe care el și l-a ales, el a desemnat primul-ministru și pînă acum îl menține, ceea ce înseamnă că e de acord cu ceea ce face. Președintele e responsabil pentru guvern". Și ce întreprinde acesta ? „Liberalizarea prețurilor e un furt din partea statului. Statul, practic, bagă mîna în buzunarul cetățeanului. Nu este deloc vorba de jocul liber al cererii și al ofertei, care reglează prețurile". De ce ? Pentru că : „Acum prețurile sînt stabilite de trei agenți: producătorul, consumatorul și agentul guvernului : de fapt, toți trei sînt ai guvernului". Concluzia : „Deci guvernul a eșuat în încercarea de a redresa economia". Așa este, dar, parcă... ar mai sta niște la putere !

●

Opiniile unui scriitor, pe inepuizabila temă : „Teribilă ușurare, liniștire (...) să ieși basma curată apelînd la o retorică inteligentă, fasonată, ce ocolește punctele nevralgice, dar se referă la teorii, principii — bineînțeles, și la situații obiective, de ansamblu și de necontestat, că prea sînt la vedere. De ce cade economia ? Fiindcă am moștenit de la dictatură o economie falimentară. Perfect ! Dar : în comparație cu 1989 producția a scăzut cu peste 20%. De ce ? Fiindcă... Aprovizionarea populației e în suferință. De ce ? Fiindcă..." Respectiv : „Pe măsură ce situația s-a înrăutățit, justificările s-au perfecționat. În sfîrșit, în ceasul al douăsprezecelea, guvernul a anunțat hotărîri severe. Le va și aplica ?" — (Nicolae Tic, „Fericirea", **Adevărul**, 24 mai). Dumneavoastră ce credeți ?

●

Din **România liberă** (23 mai), a cărei redacție are incontestabilul merit de a fi dat semnalul asupra senzaționalei „afaceri Berevoiești", cu toate implicațiile ei, politice și morale : „Dezvăluirile de pînă acum confirmă în mod dramatic faptul că arhivele Securității — a căror deschidere pentru public este cerută în continuare de opoziție — sînt în mare parte distruse. Nu există nici o garanție că nu au fost distruse sau deturnate și arhive din alte unități ale fostei Securități sau de la S.R.I. De fapt este pusă în cauză întregul sistem de gestionare a arhivelor secrete românești". Ca să nu le mai punem în discuție pe cele pe care reputații maeștri ai diversiunii le pot fabrica după nevoie și în ordinea comenzilor...

●

În aceeași arzătoare chestiune : „Cea mai mare parte a documentelor care s-au găsit purtau sub mențiunea «Strict secret» pe aceea de «Exemplar unic» ! Oare numele celor care au fost urmăriți zi de zi, unii chiar ceas de ceas, nu prezintă astăzi nici cea mai mică importanță ? Sau poate dimpotrivă, acesta e fost unul din motivele pentru care s-a încercat distrugerea dovezilor !" (Matei Dumitru, „Strict Secret la lumina zilei", **Cetățeanul**, 24 mai). Acesta, și încă multe altele. Norocul de intervenția Procuraturii, care va lucra tacticos, cu binecunoscuta-i competență, la clasificarea tonelor de „deșeuri", timp de 10—15 ani, înainte de a se pronunța. Pînă atunci, ori crapă măgarul, ori moare sultanul, ori, cine mai știe...

●

Admirabilul consens între Putere și cetățeni e pus în toată valoarea de către dl. Traian Călin Uba, în **Contrast** (nr. 18/88, mai), cu prilejul dialogului dintre reprezentantul celei dintîi și pichetul din fața Senatului : „Mult mai deschis la «dialog» s-a arătat senatorul Dan Iosif. Domnia-sa, după ce a fost îmbrăcat ca de obicei («bisnitarul»), a catadicsit să răspundă «la dulcele stil clasic» : «Hei sictir» și alte trimiteri la sursă. Astfel, între reprezentantul Puterii și manifestanți a avut loc, în sfîrșit, un fructuos schimb de idei care s-a încheiat cu tradiționala urare românească : «ha a mă-tii»". Deci avea multă dreptate colegul de formațiune al d-lui Dan Iosif, acad. I. Coteanu cînd, într-o sinteză privind calitatea fenomenului comunicațional, în zilele pre- și post-revoluționare, constata „abundența termenilor de tip argotic, a lovecitvei (care se folosește acum în mod curent la «pigmentarea» discursului și nu ca formă de manifestare a nemulțumirii, revoltei etc.) (sic !), la un mare număr de persoane, inclusiv studenți și elevi". Adăugăm : și senatori ?

ENTOMOLOG

În obiectiv economia de piață

Întîlnirea săptămînală de joi 16 mai de la sediul organizației muncitorești a F.N.T.-C.D., deschisă ca de obicei de dl. Ion Lambru, președintele său, a fost concentrată în jurul expunerii d-lui dr. ing. Ulm Spineanu directorul Departamentului „Industrie-Comerț" cu subiectul „Probleme ale economiei de piață".

Ca și la celelalte conferințe pe care le-a mai ținut vorbitorul, și aceasta a fost de o asemenea abundență de fapte, concluzii și idei încît vom fi nevoiți să încercăm să desprindem numai cîteva mai esențiale. Iată-le: ● Societatea românească se găsește în acest moment într-o stare de agonie și de blocaj moral, datorită nenumăratelor greșeli și contratimpi ai Puterii ● Bugetul țării este de circa 300 de miliarde (cu puțin peste) și pentru ca rata de acumulare să fie realizată ar trebui ca timp de un an de zile toată lumea să muncească pe gratis ● Nici măcar sectoarele în care se poate realiza ceva, adică cel funciar, turismul și activitățile de comerț legate de ele, nu au fost încurajate și conduse, de maniera de a se putea valorifica toate potențialele lor ● Legea privatizării — mult așteptată — concepută și pusă la punct cu specialiști străini ar prevedea improprietărirea în mod egal, ceea ce se cade privit cu reticențe și semne de întrebare ● Condițiile societății românești sînt total răsturnate, astfel că nu economicul determină socialul ci invers, pentru că pe deasupra s-a suprapus o criză morală; în așa fel că oamenii nu mai cred în nimic, nici în ei înșiși ● Somajul trebuie să fie o consecință a unor criterii foarte stabile și foarte dure de cernere a valorilor societății românești. El este totodată și o componentă de stabilizare a forței de muncă, de stimulare a tendinței de autoperfecționare profesională ● Oamenii care guvernează este necesar să aibă două caracteristici: să fie sociali și morali pentru a da credibilitate programului și promisiunilor ● Chiar dacă tezele avansate de guvern sînt corecte, lipsește metoda și programul și în orice caz asta duce la un eșec total. ● Există trei segmente importante ale populației: cei care au avut cel mai mult de suferit și au fost deposedați de toate drepturile lor, cei care s-au născut în timpul dictaturii dar care nu au putut să fie indoctrinați împotriva voinței lor într-o măsură prea mare și segmentul de populație care vine din perioada de sfîrșit a totalitarismului sau care se va naște de acum încolo și care are cea mai mare și adevărată șansă de reformare a societății românești și a structurii ei: ei vor construi cu cărămizi democratice, altele decît cele cu care este obișnuit segmentul de mijloc ● Aceia care vor avea puterea și intuiția să folosească și să curețe structura morală și mentală cu aceeași răbdare cu care au fost indoctrinați împotriva voinței lor, aceia cu adevărat vor face o România nouă. După aplauzele care au salutat îndelung expunerea, dl. Stănescu secretar general al org. muncitorești a dat cuvîntul d-lui conf. univ. Constantin Ispas care a destrămat cu pregnanță și fără întîrziere, falsa teorie a antagonismului între muncitorime și intelectualitate, proclamată prin ticăloasa lozincă a bandelor feseniste „noi muncim nu gîndim". O mai mare josnicie și o mai mare aberație nu se poate. Muncitori sîntem cu toții, cu brațele sau cu mintea, și există o întrepătrundere organică între ele care le face să se conjuge împreună. Cei care fac deosebirile și cer separația o fac cu scopuri nemărturisite și care oricum se trădează singure. Acei care pun la cale toate aceste inscenări sînt tot aceia care au îndrăznit să scrie pe ziduri „afară cu Religia din școli", o lozincă retrogradă și nerușinată. Dar cu toți sînt sortiți eșecului, iar prin unirea tuturor forțelor sănătoase sub steagul Partidului Național Țărănesc-Creștin și Democrat vor fi învinși — fără îndoială. În felul acesta toți cei cărora setea de putere le tulbură mintea și le întunecă vederea vor fi reduși la tăcere pentru a nu mai întuneca viitorul acestei țări și al neamului românesc. Și această alocuțiune a fost primită cu mare satisfacție, cu aceeași satisfacție cu care a fost primit și cuvîntul d-lui Lambru președintele org. muncitorești cînd a transmis asistenței, din partea președintelui partidului dl. Corneliu Coposu, creștinescul „Christos s-a înălțat"!. În continuare d-sa a făcut apelul la unitate și în încheiere a cerut în numele organizației muncitorești, retragerea opoziției din Parlament, arătînd că cei ce vor rămîne se vor descalifica singuri.

Miron Alexandru, Dincă Marin, Valentin Pricop și Marin Gheorghe. S-a pus problema restructurărilor care afectează mai mult oamenii buni, păstrînd pe cei mai puțin valoroși și de asemeni pe navetiști, pe care conducerea unităților contează că-i poate stăpîni mai ușor și-i poate manevra cum vrea ea; situație semnalată de mai mulți vorbitori. Același lucru cu pichetul de la Senat pentru schimbarea conducerii Televiziunii și publicarea listelor Securității, care trebuie susținut cît mai efectiv. Mai ales acum cînd și din interiorul Parlamentului s-au cerut lucruri similare. S-a mai precizat că importul de capital nu poate stabili sau modifica problemele muncii; în viziunea puterii va dezvolta doar, poate, un fals optimism. S-a mai luat în discuție și necesitatea unui sistem de siguranță socială dar veritabil și eficient. Toate aceste chestiuni arată o preocupare atentă și o efervescență salutară în rîndul participanților la aceste întîlniri — și nu numai a lor — pentru dezbaterea unor aspecte majore și de larg interes. Ședința a fost închisă de dl. Ion Lambru președintele organizației.

F. IOAN

PE TEME MUNCITOREȘTI

E vremea... curaj!

Un proverb al amerindienilor care-l simt ca o încantație bună și fără sfîrșit, spune că e un timp al spaimei și unul al bucuriei, că este o vreme a binului și o alta a suspinelor, o vreme în care trăiești și una în care trebuie să mori...

Să însemne asta că între extreme există un interval care, implacabil, urmează a fi traversat pînă cînd schimbările, prin contrastul cel mai abrupt, devin clare tuturor? Sau doar ni se sugerează curgerea timpului între coordonatele sale primordiale, implantate în spiralele infinitului și pe care noi le numim cu semnificații vagi, inceput și sfîrșit?

Intuim în acest proverb un fatalism pe care societatea modernă nu trebuie să-l accepte în întregime: inteligența umană a schimbat vremurile în care astfel de proverbe s-au format. Ea a dat caractere, a format conștiințe și personalități care ar putea să mărească „vremea bucuriei" la nesfîrșit, uitînd de vremea tristeței...

Iată un preambul inedit și o reverberație a gîndurilor pe care le-am îndreptat spre judecarea situației societății românești, spre judecarea nu a celor care sînt ci a celor care ar fi putut să fie.

Cei mai mulți dintre noi n-au cunoscut altă viață decît cosmarul comunist: un șir de tîlhării, de minciuni, de complicități, de grosolănii, de acte impudice, de obscenități morale cu care se cumpărau titlari de la ministri la academicieni, sau se trăia, parazitar, în Statele Unite sau în Franța, pe seama impilării muncitorilor și a jefuirii țăranilor. Închisorile și Canalul au fost gropile în care elita țării a fost nimicită; fără elită, o țară întreagă poate fi mințită; din minciună și amăgeli pot fi fabricate false valori, o nouă morală, o nouă religie. Stupefiante care să amorțească durerea poporului.

Am văzut și compromisuri și tertipuri care, la scara timpului, sînt monstruozități, chiar dacă au părut atunci ca neînsemnate!

Guță Tătărăscu s-a grăbit să fie ministru împreună cu comuniștii dej — la inteligența lui — ar fi putut să intuiască urmările... Scriitori cunoscuți și-au vîndut condeiul în povești ca Mitrea Cocor sau lozinci. Luminii care venea de la răsărit: oameni ieșiți din rîndurile poporului român au contribuit la schingiuirea propriului lor neam ca să ajute un pumn de pleavă — sprijinit pe o armată străină — să fure pămînt, case, bani, vieți, pe care să le împartă cu ocupantul.

N-am fi dorit să scormonim cu atîta insistență trecutul în care găsim atîtea nume vinovate de soarta de ieri. Dar soarta României de astăzi o cere!

Generații care nu știu în ce să creadă generații care doar visează bunăstarea (asta le-o permite somnul și eul lăuntric); tineri care iau calea pribegiei pentru a scăpa de putrezicIune. O economie în marasm, violență, minciună.

România de astăzi... dar cea de mîine?

Să cerem tineretului nostru (și să fim alături de el) să-și pună întrebarea de mai sus și să aibă curajul de a începe reconstruirea morală și economică a țării.

Germania s-a ridicat din molozul celui de al II-lea război mondial în mai puțin de cinci ani: cu privațiuni și eforturi greu de imaginat; cu ajutorul financiar al celor care știau că drumul totalitarismului a fost închis; cu dorința nestrămutată de a redeveni o națiune înfloritoare. Eforturi la care a fost garantat de democrație și libertate.

Să dăm acestui tineret democrație și libertate.

Stă în putința noastră, a tuturor? Da!

Să spunem răspicat guvernanților de astăzi (care sînt în mare parte cei de ieri) să plece, înainte de a fi prea tîrziu (pentru ei și poate, și pentru țara noastră)!

Să-i lipsim de cauțiunea noastră acum cînd — sperăm — s-a înțeles. Cu ei nu mai este nimic de făcut!

Este vremea deci ca parlamentarii care știu că alegerile au fost furate prin lipsirea opoziției de posibilitatea de a informa țara, prin persecuții, teroare și fraude morale mai ales, să nu mai legitimeze un asemenea Parlament și pe conducătorii care, timp de 18 luni, n-au fost în stare să redea pămîntul țăranilor, să înapoieze casele furate și să pedepsească pe schingiuitorii și pe asasinii sutelor de mii de nevinovați, devenind astfel complici. Li s-a dat o șansă. S-a dovedit a fi inutil!

Pentru ei — și pentru noi, — încantația amerindienilor este neschimbată în sensuri: este o vreme a onoarei și una a rușinii, este un timp al iertărilor și unul al pedepselor...

E vremea să ne scuturăm gîndirea și țara de comunism.

Fiți siguri ne stă în putință! Curaj!

Dr. ALEXANDRU IONESCU

„ÎN FAȚA NAȚIUNII" care, totuși, nu doarme...

...nici la miezul nopții! Dl. ad. T.V. Dan Goanță ne-a adus o emisiune înregistrată la aniversarea (era să zic comemorarea) unui an de la alegeri. D.G. a avut grija să ne anunțe că în această emisiune a dumisale nu vor participa decît partidele reprezentate în Parlament. Dar și acestea, de către oameni care iau parte activă la lucrările parlamentului..." Care va fi zică, nu orice senator sau deputat va putea a-și expune părerile, ci numai cei invitați de către T.V. pe criterii neconcretizate dar probabil în concordanță cu stipulările ambigui ale Legii Siguranței Naționale!

Și redactorul a trecut la obiect, intervievindu-l pe primul invitat, dl. I.A.S. (Ion Aurel Stoian), solicitîndu-i respectuos un bilanț al primului an scurs de la alegeri. (Trebuie să notăm faptul că reporterul T.V. punea întrebările calm, decis și spontan, iar dl. I.A.S. răspunden tot calm și decis dar consultînd mereu fițuicile pe care avea răspunsurile notate și dezvoltînd. Și să subliniem cu roșu (că avem altă culoare mai nimeni) prima chestiune a d-lui Goanță D.: — „Vă invit la un bilanț al REALIZĂRILOR" (nici mai mult, nici mai puțin). În contra-partidă, domnul I.A.S. afirmă — „Frontul a elaborat în acest an aproape 100 de legi; o activitate demnă de toată stima... Dintre acestea, avînd importanță majore: Legea Fondului funciar și de asemenea legile care au încercat să demoleze centralismul, birocrația, legile care au transformat întreprinderile de stat în regii autonome și societăți comerciale..." (fără comentarii).

În ceea ce privește libertatea de gîndire și exprimare prin presă, dl. I.A.S. spune: — „...la noi există un exces al libertății negative" (oare ce înseamnă „libertate negativă"? Să traducem: libertatea pozitivă de gîndire și exprimare prin presă ar fi aceea care ar ridica osanale și omagii conducerii de partid și de stat; și „libertatea negativă", desigur, cea de a critica impostura unui regim comunist-totalitar)...

Trecerea la întrebarea următoare o face camera de luat vederi care poposește îndelungat asupra mîinilor d-lui I.A.S.: degete scurte, boante, „spatulate" în limbajul specialiștilor, cu unghii scurte, nearătoase; mîna de practician sau/și de epicurean. Ar fi interesant de studiat liniile palmei d-lui I.A.S.: fără îndoială, o mînă de om cu succes care va reuși în viață o bună perioadă, trecînd prin cîteva avataruri bine calculate. Deocamdată, ca o dovadă, este salariat al guvernului pe post de ministru fără portofoliu, domnia-sa fiind în fapt activist de frunte al partidului (F.S.N.).

Știind că se află în fața unei persoane competente, dl. Goanță aruncă mănușa cu o întrebare „incomodă": — „Vă rog, o previziune, cum vedeți viitorul an de guvernare F.S.N.?" Iar dl. I.A. Stoica zice (țineți-vă bine) — „Cred că F.S.N. va trebui să facă încă o dată dovada, că e un partid NECESAR, CURAT". (subl. ns.)...

A mai făcut o dată dovada asta F.S.N.-ul, în 13—15 iunie cînd s-a văzut cît de necesar este și cît de curat...

Dl. Goanță i-a mai convocat „în fața națiunii" pe reprezentanții Partidului Republican, domnii: Ion Minzatu, Dan Popescu, Adrian Chiselița. La aceeași întrebare despre bilanțul anului de guvernare F.S.N., dl. Ion Minzatu a răspuns prompt și fără să tragă cu coada ochiului la notițe: — „Putem spune că sîntem nemulțumiți și noi și poporul, și parlamentarii și unii din membrii guvernului (nu chiar toți)"... „Nivelul de trai este mai prost decît înainte de revoluție, industria este sub nivelul anului 1989 (...), serviciile mai proaste decît înainte, învățămîntul, știința și cultura la un nivel mai scăzut (...) Cert este că modul în care s-a aplicat politica declarată la început de către guvernul d-lui Petre Roman, a dus la o situație foarte proastă: populația s-a pauperizat, situația economică s-a agravat, parcă o mînă nevăzută face în așa fel încît să vină cineva din afară să ne cumpere și tot noi să plătim (...) Nu e o reformă, e bunul plac pe care se bazează puterea"...

O previziune? — „Recentul tratat cu Uniunea Sovietică trebuie să fie modificat pe ici-pe colo, prin părțile esențiale"... „Avem toate premisele constituirii unui cartel al opoziției... care să contrabalanseze în viitoarele alegeri eventualele falsuri"...

Ce noutăți a mai adus în aceste zile „în fața națiunii" televiziunea noastră „liberă pozitiv"? Mai întîi, știrea că dl. Iliescu Ion (știți cine, președintele) a primit cu plăcere invitația de a vizita Mauritania. Acolo va încheia desigur un Tratat de prietenie și bună vecinătate. Mauritania declarîndu-se de acord să ne retrocedeze teritoriile de peste Prut...

Și am mai văzut interviul la care, nemilos, dl. Emanuel Valeriu i-a supus pe domnii Iliescu Ion (știți care, președintele) și Roman Petre (care... dar lasă). Conținutul interviului implementat în Palatul Regal Cotroceni îl cunoașteți. Dar ați observat că aparatul (camera) de luat vederi se ridica mereu deasupra capetelor celor doi intervievați oprindu-se pe peretele pe care tronează, în imagine neclară, un tablou, „Cei cu boi"? V-ați amintit desigur că Ceaușeștii au fost criticați și pentru faptul că lusese din muzeele țării tablouri de mare valoare pe care le atîrnau pe zidurile palatelor în care ei făceau umbră pămîntului degeaba... Din acest motiv este de crezut că pînza „Cei cu boi", și altele, nu sînt autentice; e vorba fără îndoială despre reproduceri. Niște falsuri. Niște imitații.

RADU GEORGESCU

MICUL ECRAN

Politica centralizării își continuă tradiția și în aviație

Lipsa materiilor prime și a componenților de producție constituie o problemă la scară națională. Tot de interes național este și viitorul aviației, domeniu în care România are o bogată tradiție. Din păcate, situația nu este deloc roză nici la Întreprinderea Aeronautică Română — Brașov, unde principalul beneficiar este M.Ap.N. Cu toate acestea, comenzile înregistrate pînă acum sînt departe de a acoperi întreaga capacitate a întreprinderii. Pe de altă parte, lipsa fondurilor necesare importului anumitor piese, așa numitele importuri de completare, face ca nici chiar produsele pentru care s-au încheiat contracte de fabricație să nu poată fi executate. Un elicopter PUMA 330, de exemplu, necesită importuri de peste 2 mil. $, iar produsul este livrat beneficiarului în lei.

O altă problemă apare la fixarea termenelor de predare, datorită faptului că furnizorii — unici în felul lor, avînd în vedere echipamentele specifice necesare — nu respectă termenele de livrare.

Cu toate neajunsurile și greutățile întîmpinate, IAR — Brașov a participat cu subansamble la finalizarea proiectului realizat la București, BAC —U 11, iar în ceea ce privește elicopterele — specifice de altfel întreprinderii — s-au construit sub licență franceză elicopterele ALOUETTE—3 și IAR—330 PUMA, produse care s-au exportat în peste 20 de țări. A fost de asemenea în serie mare fabricate avioanele ușoare: IAR 823 de 4 locuri cu care au fost dotate unele unități ale M.Ap.N. sau sînt folosite ca avioane școală, sau instruire în aviația civilă.

În 1987, elicopterul ALOUETTE — IAR 316 a fost modernizat, iar la elicopterul PUMA se va introduce în curînd executarea comenzilor prin ordinator.

Prețul de cost este, în general, competitiv cu cel practicat pe piața mondială, dar în condițiile în care producția de duraluminiu de la Slatina — de exemplu — depășește prețul de pe piața externă, atunci întregul preț al producției crește, ceea ce ar duce la o vînzare sub prețul de cost al produsului, fapt care nu poate fi luat în considerare.

Ar fi de dorit — și nu numai în acest domeniu — modernizarea procesului de fabricație, ceea ce ar permite în scurt timp scăderea prețului de fabricație.

* HOLDING — MONOPOL PE ACȚIUNI.

Pînă nu de mult eram cu toții de acord cu desființarea centralelor mamut care mai mult încurcau decît facilitau schimburile de comenzi între întreprinderi. De curînd însă au început să apară — ca ciupercile după ploaie — noi societăți de tip managerial — dar care nu sînt altceva decît binecunoscutele centrale nu de mult desființate cu acordul ministerelor de resort și chiar al C.P.U.N.-ului din acea perioadă. Noile centrale sînt înființate tot cu acordul ministerului de resort, diferind doar denumirea „organului" superior ce a dat aprobarea — guvernul.

Politica de centralizare a întreprinderilor a intrat în caracterul multora... În domeniul aviației a apărut de curînd societatea HOLDING, care prevede preluarea a 35% din capitalul social al oricărei întreprinderi aviatice, 35% se vor împărți — tot prin această societate — celorlalte întreprinderi de profil din țară, iar 30% din capital va rămîne companiei... Un adevărat monopol pe acțiuni.

În aceste condiții se pun cîteva întrebări:

— Din cine se compune această societate HOLDING (cuvînt care în engleză înseamnă a prelua, a acarapa)?

— Este sau nu răspunzătoare această societate de greutățile financiare ale IAR-ului?

— Ce rol are această societate în stoparea sau micșorarea numărului de comenzi primite de I.A.R. din partea M.Ap.N.?

Tot sub semnul întrebării se pune necesitatea existenței unui consiliu de împuterniciți ai statului, întreprinderea fiind transformată în societate pe acțiuni. Acest consiliu de împuterniciți ai statului dorește transformarea în S.A. a fostului DGIACPA (Aero Quality), care este de fapt o organizație guvernamentală pentru asigurarea calității în industria aeronautică. Această transformare este cel puțin paradoxală, respectiva instituție avînd profil de supraveghere și control, și nicidecum de societate comercială. Transformarea a avut loc în urmă cu aproximativ o lună, societatea nou înființată fiind și ea subordonată HOLDING-ului.

Este foarte posibil ca aceste transformări rapide să fi avut în vedere în primul rînd faptul că în România forța de muncă este foarte ieftină, 1 $/h față de circa 15 $/h în vest, ceea ce permite executarea unor produse ieftine și ușor vandabile. Cît despre surplusul financiar obținut nu sîntem siguri că va fi folosit în vederea modernizării producției, ci în folosul propriului buzunar. Pe de altă parte, pentru a nu fi șomeri în rîndurile celor ce au „gospodărit" atît de bine întreprinderile pe vremea atît de regretatelor centrale, s-a preferat înființarea noilor societăți, iar șomerii vor fi înregistrați din rîndurile personalului productiv...

Este știut faptul că românul este răbdător, dar pînă cînd?

AMELIA NEACȘU

Castanii și Legea fondului

Comuna Pestișani, situată la poalele munților Vîlcanului în județul Gorj, are puține pămînturi. Locuitorii satelor Borosteni și Pureni aparținătoare comunei nu au avut niciodată ce împărți, mai mult decît valea nu prea largă a Bistriței, cu pămînturi slabe, aluvionare. În vremea cînd colectivizarea trebuia să triumfe cu orice preț chiar și acest puțin pămînt, ce nu asigura oamenilor traiul de la un an la altul, a fost rupt de la sufletul lor. Mai la urmă cînd și satele trebuiau să dispară cu totul, s-a hotărît ca pe pămîntul lor furat să se planteze castani comestibili. Pentru început ferma nou-născută numită „experimentală", pentru ca nimeni să nu-i pretindă roadele, a fost instalată pe terenul silviculturii în locul numit „Virtoape", teren mai în pantă, mai expus luminii, unde castanului i-a mers bine. S-au investit circa două milioane lei, s-au produs castane, dar de luat au luat drumuri necunoscute. Dacă i-a mers bine castanului mai pe deal, înalții funcționari județeni s-au gîndit să ia și pămîntul oamenilor devenit al ceapeului și tot experimental să se extindă ferma. Ce nevoie aveau ei să le meargă bine oamenilor? Iar plantația s-a extins pe toată valea și pînă în curțile oamenilor care au fost împrejmuite cu garduri de sîrmă ghimpată care-i separă de ea. Nu mai puteau crește nici un fel de animale, nu mai aveau nici un fel de pășune. Castanele, deși comestibile, nu erau accesibile decît gurilor specializate și mîinilor care nu se frig cînd pun mîna pe ele. Dar castanului nu i-a mers bine pe vale, pămîntul însă a rămas la fermă extensibilă, expandabilă, gonflabilă și ambițioasă în programul ei experimental. Dacă nu i-a mers bine castanului au plantat pruni și gutui și orice altceva numai fermă să fie și numai înapoi la oameni să nu mai ajungă puținul și săracul pămînt ce l-au avut odată.

Cam pe cînd se discuta Legea fondului, locuitorii au trimis o scrisoare Parlamentului prin care-i cereau să li se restituie pămînturile luate abuziv. Se pare însă că n-au vorbit pe limba cunoscută Parlamentului. Pămîntul lor intră în categoria celor destinate „cercetării" deci statul va fi în continuare proprietarul chiar dacă ferma nu produce nimic din ceea ce și-a propus inițial, chiar dacă oamenii au rămas fără pășuni și fără curți. S-au adresat și deputatului, alesul lor, dl. Vasile Văcaru, care însă nu mai are timp de problemele ce-i frămîntă pe oamenii care l-au ales. Ba, au aflat chiar că domnia sa ar fi solicitat pauza de Paști nu ca vacanță, ci pentru documentare în teren. Probabil că în cel de vînătoare aflat puțin mai la deal, pentru că pe la ei nu a trecut. După memoriile făcute i-a vizitat și dl. subprefect Manta în urma căruia au fost consolidate gardurile ce-i separă pe oameni de locurile lor.

Dacă Parlamentul și subprefectul consideră că cercetarea se poate face pe siliștea caselor, iar țăranii din Pestișani, pentru a-și crește o vacă, trebuie să urce pe muntele Vîlcanului, iar pentru a cultiva un petic de pămînt trebuie să coboare în Cîmpia Romanați-lor, atunci nu este bine, iar Legea fondului este pentru acești oameni o lege o fundului. Cine se încumetă să scoată castanii, pentru a face dreptate? (după o scrisoare a d-lui Socotă Alexandru).

DUMITRU NICODIM

COMUNICAT

Forumul Democratic Antitotalitar al sectorului II, prin reprezentanții formațiunilor P.N.Ț.-C.D., P.N.L., P.S.D., U.D.M.R., U.D.C., P.N.D., P.L.M., declară că se solidarizează cu acțiunea revendicativă formulată de Asociația „15 Noiembrie" 1987 Brașov, pentru demiterea conducerii TVR și publicarea listelor informatorilor securității din aceeași dorință de a trăi în adevăr.

NOTE ȘI COMENTARII

CÎȚI DINTRE NOI ERAU PREGĂTIȚI PENTRU UN HAVEL?

„Fiecare popor își are conducătorul pe care-l merită". Cehii au un Havel și noi un Iliescu. Populația cehă, în majoritatea ei, era pregătită pentru un Havel, pentru deschiderea și ideile lui, cei mai mulți dintre români — nu. La noi mineriada, cu aplauzele gospodinelor isterizate, a fost posibilă, la cehi — niciodată. Aceste fraze, par deja sentințe, banalizate prin repetare și confirmate încă o dată, în cel mai stupid mod, într-o seară la un spectacol cu „Trei Havel". Piesa, neortodoxă, neobișnuită pentru publicul mediu, prea reală pentru a fi o simplă convenție, adică cîte, adică ceea ce a gîndit românul atîta vreme că trebuie să fie teatrul a stîrnit unei spectatoare respectabilă ca vîrstă, o reacție cel puțin necontrolată. În mod normal, dacă nu-i place piesa, un om civilizat se ridică și părăsește sala. În momentul în care a constatat că se atentează verbal la pudoarea sa, doamna noastră s-a manifestat însă „democratic": „Huo! Ce-ista e spectacol? Nu vă e rușine?". A fost aplaudată și de actori și de spectatori, precum apărătoarele tranda-firului din Piața Universității.

DICTATURA DUPĂ DICTATURĂ

A fost Carol al II-lea, a fost Antonescu, au venit comuniștii, cu Stalin și Dej și Ceaușescu. Au plecat ei și-a venit Fondul Monetar Internațional care dictează o anumită politică economică: vom primi credite de un miliard de dolari, dacă și numai dacă prețurile vor fi corelate cu cele practicate la nivel internațional (nici o prevedere legată de salarii), iar statul nu va mai acorda nici un fel de subvenții. Reforma d-lui Roman se întemeiază la nivel global pe aceste directive. În interior, dictatura, intrată în reflex și preluată prin tradiție, e la fel de înfloritoare. Nici un director, nici un ministru nu e în stare, sau nu e lăsat, să ia vreo hotărîre de capul lui în propriul domeniu de activitate. Putere de decizie are doar premierul Roman. Și atunci toți merg cu jalba în proțap la reformatorul prim, sau îl cheamă la ei. Uneori mai au loc și incidente, altori se acordă și subvenții (vezi S.A. Faur și Casa Republicii).

ȘOPEN ȘI CHOPIN

Mezelarii noștri dau dovadă de o prolificitate imaginativă ieșită din comun în domeniul onomastic, mai ales de cînd unul din produsele lor, salamul, a devenit aliment național, substitut al noțiunilor de democrație și libertate. După denumirea bombă (citește: bită) dată comemorativ unui astfel de sortiment, salam Valea Jiului (145 lei/kg), avînd o perfectă justificare semantică, Fabrica de mezeluri ne desfată cu numele unui nou produs: Sunca Șopen (121 lei kg). Nu știm dacă are vreo legătură cu Chopin, compozitorul, dar probabil că nașului i-a sunat bine. Oricum, e la fel de ordinară ca și salamul, cu sau fără soia, menționat.

GILDA LAZĂR

Asociația „Energia nucleară"

Asociația „Energia nucleară" (AEN), fondată la 15 octombrie 1990 de un grup de specialiști din acest domeniu, este o asociație profesională nelucrativă, care se ocupă de activități legate de cercetarea, proiectarea, fabricația, montajul, construcția și exploatarea tuturor obiectivelor fizice capabile să emită radiații rezultate prin dezintegrarea nucleului atomic.

Principalele sale obiective sînt:

— să informeze opinia publică din România și internațională despre activitățile legate de energetica nucleară și rezultatele acestora;

— să promoveze implementarea tehnologiilor moderne de realizare a echipamentelor și materialelor din domeniul nuclear;

— să susțină activitățile de cercetare și proiectare din România în domeniul nuclear, prin realizarea de contracte cu organizații cu realizări în domeniul energeticii nucleare, prin promovarea și susținerea contribuțiilor originale ale cercetării și proiectării românești în acest domeniu;

— să susțină programul energetic nuclear național prin studii privind tendințele mondiale și naționale, prin facilitarea schimbului informațional între diversele organizații naționale implicate în realizarea programului energetic nuclear;

— să vegheze ca deciziile în domeniul energeticii nucleare să nu afecteze condițiile de securitate nucleară, pentru evitarea poluării radioactive a mediului înconjurător".

Asociația va publica în curînd periodicul „Energia Nucleară" care va reprezinta o modalitate suplimentară de realizare a obiectivelor AEN enumerată mai sus. AEN numără în prezent peste 80 de membri specialiști din ISPE-ON (Măgurele), ICM-Pitești, RENEL — filiala Cernavodă, IFA, CNCAN, INM-SA Cernavodă, AECL-TAG Cernavodă, Ministerul Culturii etc.

Comitetul său executiv este format din: ing. Horea Mocanu (președinte), ing. Teodor Ionescu (vicepreședinte), Angela Baboș (secretar).

De curînd (12 aprilie 1991) AEN a fost primită ca membru cu drepturi depline ale lui „European Nuclear Society" care este tot o organizație neguvernamentală și nelucrativă care grupează și coordonează activitățile Asociației Societăților Naționale din Europa. De asemenea a perfectat un acord de cooperare informațională cu „Canadian Nuclear Society" și în anul în curs tratative pentru încheierea unor acorduri similare cu alte asociații (Societăți Naționale).

Noi considerăm că AEN, prin obiectivele pe care și le propune, umple un gol important lăsat de dictatură în acest domeniu, și că activitatea sa văzută în lumina eforturilor care se fac pentru terminarea și punerea în funcțiune a primei centrale nucleare din România, cea de la Cernavodă, ca și a celorlalte activități care se vor desfășura în viitor în acest domeniu, prezintă un interes deosebit pentru opinia publică românească și o garanție necesară care să ne asigure că cineva veghează la liniștea și securitatea noastră în acest domeniu.

SERBAN SANDULESCU

PRIETENII MEI, SEREIȘTII

(Urmare din pag. 1)

reiștii pe care îi aveți în subordine, ați face mai bine, tov. Măgureanu, să îi canalizați spre activitățile prevăzute expres de recenta lege a siguranței naționale a României. Pentru că acest SRI s-a dovedit pînă acum neproductiv și incompetent, cheltuind banii contribuabililor în acțiuni contrare intereselor lor.

Voi continua să scriu așa cum îmi dictează conștiința, adică la fel ca pînă acum, dacă nu chiar mai bine, fără menajamente. Voi face-o cu orice risc. Cu toții riscăm, inclusiv tov. Măgureanu, a cărui șandrama se clatină...

Iar cei pentru care ziariștii de la „Dreptatea" constituie un „obiectiv" ar face bine să mai reflecteze la ordinele primite și să nu uite două lucruri esențiale pentru ei: 1. acest regim nu poate dăinui la nesfîrșit; 2. fiecare plătește pentru greșelile făptuite și plata se face mai întîi pe pămînt, adică în fața justiției.

POATE RĂSARE

Din cauza condițiilor meteorologice nefavorabile, a precipitațiilor abundente căzute în ultimele zile și a temperaturilor extrem de scăzute pentru această perioadă a anului — mai ales dacă ne raportăm la perioada corespunzătoare, luminos trandafirie, a anului trecut — în sfîrșit, întreaga națiune română, majoritari, apolitici, opoziție și simpatizanți, inclusiv cei cărora le place să stea în ploaie, au ajuns la mult doritul consens. Concordia a atins parametri exaperați, depășind cotele inundabile, tot românul redevenind pentru o clipă „un singur gînd și o singură voință", într-o deplină unanimitate. Ne e lăturăm și noi firavele glasuri ale corului popular în speranța că se va auzi unde trebuie și, în spiritul binecunoscutei lozinci electorale, chiar dacă azi nu e nici un miting pentru schimbarea vremii, îl rugăm pe domnul Iliescu să apară. Pentru schimbarea vremurilor, invera. (G.L.)

MOLDOVA SE TREZEȘTE...

(Urmare din pag. 1)

de sanial, amenințare și abuz; de aceea, înainte de adoptarea noii Constituții, poporul român trebuie consultat asupra formei de guvernămînt pentru care dorește să opteze. Evident, după aceste cuvinte s-au scandat lozinci „antipreziențiale, antiguvernamentale și pro-monarhice".

...Cum vă spuneam, la Iași a plouat și a fost mai frig decît în mod obișnuit. Ca să încheie frumos, aș putea să vă spun cîte ceva despre căldura din suflete. Prefer însă cuvintele aceluiași prieten ieșean (nescris în nici un partid sau înscris în toate, ziarist independent și „rău"): „Dacă Televiziunea ar fi independentă și dacă d-lui Coposu i s-ar acorda timpul pe care micul nostru ecran îl consacră simbetului prezidențial...". Dacă... dacă!

DREPTURI PENTRU REVOLUŢIONARI ŞI COMERŢ ILICIT

Nuu! Nu trebuie să vă speriați. Nimeni nu face vreo legătură între acordarea unor drepturi urmașilor eroilor și răniților din decembrie '89 și comerțul ilicit. Nici chiar dl. senator Romanu ! Alăturarea din titlu nu exprimă decît ordinea de zi a ședinței de luni a Senatului : modificarea Legii 42/1990 privind cinstirea eroilor martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, precum și răniților din decembrie '89 și modificarea Legii 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite. De ce îl menționăm pe dl. Romanu ? Pentru că domnia sa s-a evidențiat — nu la revoluție, fiți liniștiți — ci abținîndu-se de la votarea modificării Legii 42. Acuma, dacă tot l-am pomenit pe dl. Romanu (fost ministru adjunct al Chimiei pe vremea „academicienei"), să spunem și de ce s-a abținut de la vot : pentru că a apreciat inadmisibilă votarea unei legi care presupune și răspunderi guvernamentale în absența vreunui reprezentant al guvernului. De parcă domnia sa nu ar fi (sau poate că nu știe și o află abia acum de la noi) că Executivul este singurul vinovat dacă nu este reprezentat la **toate** ședințele Camerelor. Mai ales în zilele de interpelări — la care oricum nu catadicsește guvernul să răspundă. Pînă să aflăm însă din gura d-lui Romanu motivul abținerii de la vot, noi eram gata să credem că pricina e alta : că fost ministru,

Senatul ROMÂNIEI

în prezent doar senator, se putea considera **victimă** a revoluției ! Și dacă tot am rostit cuvîntul victimă, să venim mai aproape de ordinea de zi. La cererea reprezentanților organizațiilor participanților la revoluție, a fost instituit și titlul de „Victimă a Revoluției", pentru a se face o justă distincție între cei căzuți pentru că au participat **intenționat** la evenimentele din decembrie și victimele întîmplătoare ale acestor evenimente. Trebuie să recunoaștem că victimă a revoluției nu este o formulare fericită. Chiar dacă extensiunea este suficient de clar precizată în lege, victimele revoluției — conform oricărui dicționar — sînt și cei împotriva cărora a fost îndreptată revoluția (chiar dacă, ulterior, unii au „emanat"). Astfel că formularea d-lui Ruva — victime în Revoluție — ar fi fost mai bună.

Dincolo de amănunte, important este că pensiile urmașilor celor căzuți sau ale răniților vor fi mărite cu cîte o mie de lei, că urmașii vor primi 60 mii lei și răniții 40 mii (față de prevederea anterioară de 30, respectiv 20 mii lei), precum și alte cîteva înlesniri. Să sperăm că această lege va fi aplicată înainte ca puterea de cumpărare a leului să se mai reducă încă o dată la jumătate ! Pentru că pînă acum, cu excepția legii modificate luni, nu s-a făcut nimic concret pentru cei care s-au jertfit.

Spuneam că a mai constituit obiect al dezbaterilor de luni și legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite. Pentru că în litera ei o considerăm și pe aceasta perfectibilă, nu putem spune decît : să dea Dumnezeu să o vedem aplicată în spiritul ei ! Și cu mai multă eficiență decît se întîmplă în prezent !

ŞERBAN MADGEARU

ADUNAREA DEPUTAŢILOR

Două pledoarii au dus la modificarea unei prevederi constituționale

Marți, au fost reluate dezbaterile în legătură cu proiectul de lege pentru organizarea judecătorească. În urma intervenției dlui prof. univ. **Gabriel Tepelea** (deputat PNT-CD) formulată în ședința de luni, din partea inițiatorului, dl. **Giroveanu a** prezentat cîteva cifre în legătură cu instanțele militare. Au urmat intervențiile foarte convingătoare ale dlor col. **Cornel Bădoiu** și general-major **Ioan Dan**, care — așa cum era și de așteptat — în apărarea intereselor instituției pe care o reprezintă, au arătat necesitatea existenței acestora și în continuare. Reamintim că, în anteproiectul Constituției acest organism este prevăzut să ființeze numai în caz de război. La adoptarea acestei prevederi s-a avut în vedere faptul că, de-a lungul timpului, în nenumărate rînduri instanța militară a acționat abuziv, dictatorial, împotriva populației civile, pe timp de pace. În urma celor două pledoarii, totuși, mai mult sau mai puțin influențați, o serie de deputați au intervenit de la tribuna Adunării Deputaților.

Dl. **Dan Lăzărescu** (deputat PNL) a subliniat : „Sute de mii de oameni au fost jertfiți justiției militare". Dl. **Valentin Gabrielescu** (PNȚ-CD), plecînd de la necesitatea obiectivă că „țara noastră trebuie să aibă o armată bine dotată și mai ales disciplinată" a arătat : „este de la sine înțeles că în interiorul armatei trebuie să existe instanțe de judecată". D-sa a solicitat să se prevadă ca aceste instanțe să nu mai poată acționa împotriva populației civile, așa cum s-a întîmplat în trecut.

Articolul care face referire la subiectul relevat — art. 7 alin. II — și care nu prevedea existența instanței militare, reclamată de cele două cadre ofițerești și de deputații care s-au înscris la cuvînt, a fost amendat în forma majoritar acceptată a dlui **Mircea Ionescu Quintus** (PNL) : „Instanțele judecătorești sînt : judecătorile — tribunalele — curțile de apel — curtea supremă de justiție. În limitele competențelor stabilite prin Legea specială vor funcționa și instanțe militare. Competențele instanțelor judecătorești se stabilesc prin Lege". În cazul menționat — Legea instanțelor militare.

Acceptarea existenței acestei instituții este în drept, o hotărîre anticonstituțională. De aceea s-a impus și **modificarea anteproiectului de Constituție.** Acest precedent poate fi deosebit de periculos pentru frageda noastră democrație...

Dacă Adunarea Constituantă nu va fi de acord cu el, se pare că vom asista la un impas legislativ de anvergură ? Puțin probabil... Afirmăm asta, pe baza reprezentării majoritare în Parlament a partidului FSN și a părerilor exprimate impresionist de deputații opoziției, care au luat cuvîntul. Cine mai este astăzi convins că Legile odată votate vor fi și respectate ? !... În concluzie instanțele militare vor ființa și pe timp de pace.

Articolul 29 care definește ministerul public și stabilește subordonarea lui a fost amendat de dl. **Ionescu Quintus** care a solicitat reinfințarea instituției „Judecătorului de instrucție, ce exista înainte de ultima conflagrație mondială". Articolul a fost remis comisiei juridice a camerei, pentru a fi analizat, împreună cu inițiatorul proiectului de lege.

O surpriză puțin obișnuită a constituit-o aprobarea propunerii dlui **Petru Maior** (PNT-CD) : „Curtea de apel judecă procesele de competența ei, în primă instanță, în complete formate din trei judecători, față de doi cîți au fost prevăzuți, în proiect". Acest amendament l-a impus pe cel al dlui **Petre Ninosu** (PSN) : „Aceeași instanță va trebui să judece apelurile și recursurile în complete formate din cinci și nu din trei judecători cum este prevăzut în proiect" Bineînțeles, și acest amendament a fost acceptat.

Din cele 101 articole, cîte totalizează Legea, au fost apropate 55 articole.

Am mai notat nominalizarea Comisiei de anchetă pentru fenomenul **Berevoiești.** Din componența ei fac parte deputații : **Ioan Moldovan, Marcel Chiritescu, Nichita Sandu, Toader Mănăilă** și **Ioan Sabău** — FSN, **Nagy Béla** — UDMR, **Nicolae Ionescu** — PNL, **Viorica Edelhauser** — PER și **Nicolae Ionescu Galbeni** — PNȚ-CD.

Lucrările au fost reluate miercuri, la orele 9.

DAN COSTE

INTERVENȚIA D-LUI PROF. UNIV. GABRIEL ȚEPELEA, DEPUTAT PNȚ-CD, ÎN LEGĂTURĂ CU PROIECTUL DE LEGE PENTRU ORGANIZAREA JUDECĂTOREASCĂ

Justiția este o pirghie importantă în construirea unui stat de drept, de aceea îmi exprim mirarea că o asemenea Lege este prezentată cu atîta întîrziere. Oricum, mai bine mai tîrziu decît niciodată. Solicit în primul rînd inițiatorilor de pe banca ministerială să lămurească rostul Ministerului Public, nou creat, care în accepția din expunerea de motive, ar fi identică, pînă la un loc, cu Procuratura.

De unde încep și unde se termină atribuțiile Ministerului Justiției și cele ale Ministerului Public ?

Care sînt garanțiile că Procuratura nu-și va extinde tentacule și nu se va institui într-o altă putere în stat, tocmai datorită impreciziunilor din text ? O lămurire se impune de urgență.

Pe de altă parte, nu se poate concepe o Justiție nouă, democratică, fără magistrați care să fie în afara oricăror îndoieli privitoare la trecutul lor.

Întreb : Care va fi rostul celor ce-au săvîrșit condamnări la comandă și au fost instrumentele penale sau civile ale dictaturii ?

Ce măsuri înțelege să ia legislatorul pentru a acorda un statut de demnitate morală și materială magistraților chemați să arbitreze în toate domeniile ? Care va fi salarizarea lor, pentru a-i pune la adăpost de orice tentații ?

Ce se preconizează pentru protecția lor împotriva mafiei politice și economice, ținînd seama de experiența unor state în care magistrați incoruptibili au devenit primele victime ?

Încheie accentuînd că Legea nu poate fi separată de selecția magistraților, adică de cei ce au menirea să țină o cumpănă dreaptă, între interese atît de divergente.

APATIE

Marți, dl. Baltazar n-a prundit cu informațiile. Ne-a prezentat o mulțime de lucruri interesante, printre care și vizitele oficiale ale primului-ministru Petre Roman.

În perioada 21—25 mai, acesta a efectuat o deplasare în Kuweit și Emiratele Arabe Unite, la invitația șefilor de guverne din cele două țări. Vizitele constituie primul contact la acest nivel, pe care le-a întreprins țara noastră. Cu ocazia contactelor avute au fost convenite ferm participări ale firmelor românești la reconstrucția Kuweitului, precum și alte contacte în domeniul cooperării.

Tot în plan extern a fost menționată și deplasarea ministrului **de stat** al economiei și finanțelor, Eugen Dijmărescu, în Austria în perioada 22—25 mai. Au avut loc convorbiri cu ministrul finanțelor, economiei publice, guvernatorul Băncii Centrale a Austriei și cu președintele Camerei Federale a Economiei, respectiv patronatul austriac, cu alți oameni de afaceri, conducerile unor firme, diplomați, presă.

Din experiența austriacă a fost reținută semnarea unui document de principiu „guvern-sindicate", „cu caracter de consens, asupra ansamblului politicii economice și sociale și nu privind măsuri de ordin tactic sau de scurtă durată".

Dacă cineva a crezut că inițiativa acordării unor tonuri pentru unele reviste literare, editări și tipăriri de literatură

Clubul MARȚIENILOR

universală, producții teatrale și cinematografice reprezentative, nu aparține primului-ministru, s-a înșelat. Iar dacă există voci care se exprimă altfel, ele nu trebuiesc luate în seamă. Meritul revine în exclusivitate liderului guvernului, rămînînd ca meritul „trecerii la fapte" să revină realizatorilor. Atenție : selectarea operelor subvenționate se va face numai pe criterii strict valorice de către personalități ale oamenilor de cultură.

Despre statutul funcționarilor publici am fost informați că el va fi curînd înaintat parlamentului. Prevederile acestui act legislativ le vom prezenta la momentul oportun, în reportajele noastre parlamentare.

Îndelung lăudată a fost atitudinea de conlucrare a Ministerului Mediului cu forțele politice reprezentate în parlament. Este vorba despre PNL, PER, ULB, PNL-AT, PUNR.

Cifrele care ne-au fost prezentate în legătură cu stadiul lucrărilor de reconstrucție a Bibliotecii Centrale Universitare, nu au fost de natură să ne încinte, dar le-am reținut. Ele vă vor fi prezentate detaliat în paginile ziarului nostru.

La conferința de presă de la guvern a participat și dl. Gh. Caranfil, consilier economist al primului-ministru, care a formulat răspunsuri la o serie de întrebări ale ziariștilor prezenți în număr mare.

Și totuși, conferința a fost monotonă...

DAN COSTE

„Un cosmodrom fără aureolă"

Cîte epitete nu au inventat ziariștii despre Baikonur ! Iar de fapt, cosmodromul este un complex al economiei naționale (chiar unic) care este confruntat acum cu aceleași urgențe ca și cea mai obișnuită fabrică : cu probleme de finanțare, de aprovizionare, de achiziții, deficitele sînt fără număr.

În prezent acest cosmodrom reprezintă un teritoriu de 7 360 km², pe care sînt magistrale auto și căi ferate, două aerodromuri pentru nave „Buran". Tot pe teritoriul Baikonurului se află și orașul Leninsk cu 100 000 locuitori. Aici există o școală tehnică de comunicații, zece școli generale, două case de cultură, un cinematograf, un stadion, restaurante, baruri, terenuri sportive, un bazin de înot, terenuri de tenis.

Terenul de decolare pentru „Energia" coboară cu cinci etaje. Pe el se află două turnuri de deservire cu înălțimea de 64 m, două parașutiste înalte de 225 m.

Complexul de montaj al rachetei „Buran" are o suprafață de 17 000 m², înălțimea de 60 m și se prezintă ca un stadion acoperit care are microclimă și temperatură constantă.

La cosmodrom sosesc zilnic 300 vagoane cu mărfuri, se fabrică 70 tone pîine, se consumă 180 000 m³ apă...

Din păcate nimeni nu a socotit încă cu mijloace s-au cheltuit pentru construirea unui asemenea complex cosmic, practic, în deșert. Nimeni nu a calculat ce avem noi de la acest cosmodrom și ce am putea avea. S-a creat o situație paradoxală : noi creăm complexe cosmice, rezolvăm cu succes cele mai complexe sarcini tehnice și tehnologice, trimitem în cosmos obiective unice, dar în același timp apărem în rolul de clienți, a subliniat N. Zelenscicov, lucrătorul constructorului general al centralei știință-producție „Energia". „Noi am pregătit peste 600 din cele mai variate tehnologii am expediat descrierile lor departamentelor și întreprinderilor, dar n-am primit încă vreun răspuns". F. Ciliakov — lăcătuș montor la corpul de montaj-probă „Energia", spunea printre altele : De condițiile de muncă e păcat să te plîngi. Dar la cantină prețurile sînt cosmice.

Locuiesc cu soția de 6 ani la hotel și ne pregătim mîncarea pe o plită de bucătărie. Taloanele pentru alimente nu avem timp să le luăm, grădină de legume nu avem, și de aceea nu avem nici cartofi, nici legume. Baie nu avem, în cameră este frig. În general, zvonurile despre viața de paradis de la Baikonur sînt destul de exagerate.

carne

(Articol apărut în „Argumenti i fakti")

Un fir metalic, un resort, o baterie și un exploziv puternic au cauzat moartea lui Rajiv Gandhi

Un fir metalic, un resort, o baterie și un exploziv puternic au fost elementele care, după toate probabilitățile, au contribuit la asasinarea lui Rajiv Gandhi, ele fiind folosite de o femeie în cadrul unui atentat-sinucigaș : se pare că bomba care a explodat atunci cînd s-a înclinat pentru a-l întîmpina pe fostul premier indian, era fixată pe spatele ei.

Toate aceste precizări au fost făcute presei la New Delhi de către ministrul afacerilor interne al Indiei, Suboth Kant Sahay. Pe o parte a corpului femeii anchetatorii au regăsit firul metalic, resortul și o baterie de import. Toată partea superioară a corpului acestei femei, a cărei identitate încă nu a fost stabilită, a fost pulverizată de suflul exploziei, a declarat ministrul.

„Toate probele culese și care se referă la asasinarea lui Rajiv Gandhi confirmă pînă în prezent teoria potrivit căreia o femeie avea asupra sa bomba care a explodat în momentul în care s-a apropiat pentru a-l întîmpina" a spus Sahay.

Potrivit unor surse, ale căror informații nu au fost "confirmate oficial, bucăți de metal și de fire electrice special realizate pentru acest atentat au fost descoperite la locul masacrului.

O echipă specială, condusă de directorul Biroului central de anchete (CBI), Vilay Karan, a identificat cele 17 persoane care în afară de Rajiv Gandhi, au fost ucise, s-a arătat într-un comunicat făcut public, excepție făcînd femeia care purta bomba, a mai spus Sahay.

Această echipă „examinează toate posibilitățile, inclusiv implicarea grupului separatist tamil srilankez" LTTC (Tigrii pentru Eliberarea Eclam Tamil), principala mișcare separatistă tamil din insulă, a adăugat ministrul, după o reunione a înaltilor responsabili ai serviciilor de securitate.

LTTC se pare că dispune de o formațiune formată din femei care poartă denumirea de „Păsările Libertății". Pînă în acest moment, atentatul nu a fost revendicat de nici un grup.

De asemenea, guvernul indian a înființat o comisie condusă de un judecător de la Curtea supremă în scopul anchetării unor eventuale nereguli în dispozitivul de securitate desfășurat în jurul lui Rajiv Gandhi în momentul atentatului. În altă ordine de idei, televiziunea a anunțat la 23 mai că 1 500 de persoane au fost arestate în întreaga țară datorită violențelor care au izbucnit în urma asasinării fostului premier indian.

Rompres

ANUNȚ

Conducerea departamentelor de studii, doctrine și programe anunță că vineri 31 mai 1991, orele 17, are loc întrunirea directorilor de departamente precum și a tuturor celor desemnați de conducerea PNT-CD pentru întocmirea materialelor necesare congresului partidului, la sediul din B-dul Carol I nr. 34, corp B, sala de ședințe.

Vor participa și alți membri ai conducerii partidului.

Relații la telefon 15 45 33.

GEOPOLITICA LUI MITTERRAND (II)

China și U.R.S.S. — care pînă mai ieri se considerau simpli mari puteri, cîș puțin în privința resurselor mobilizatoare și a tehnicii militare — au reușit puternic jocul produs de „demonstrația" tehnologică și de organizare făcută de americani în Golf și care a zdruncinat serios convingerea că există o parcelare egalitate de forțe între cele două superputeri. În fond, în conflictul din Kuweit s-au confruntat tehnica militară sovietică și cea americană. Rezultatul a putut fi văzut de toată lumea și nu mai necesită comentarii. În aceste condiții, cele două mari puteri comuniste au fost puse în situația de a opta imediat pentru reducerea pe orice căi a decalajului tehnic. În mod evident, aceasta nu se putea face apelînd la eternii rivali care pe deasupra l-au și umilit — indirect — în acest război. Mai rămîneau în competiție patru potențiali parteneri de anvergură : Marea Britanie, Germania, Japonia și Franța. Dar trei dintre aceștia nu sînt „abordabili", din diverse motive. Marea Britanie este fidelă legăturilor sale deosebit de strînse cu S.U.A. și este puțin probabil ca Londra să acționeze într-o direcție care ar fi dezagreabilă Washington-ului, cu atît mai mult cu cît circumspecția englezilor în raporturile cu statele comuniste este cunoscută. Germania este confruntată cu marile probleme ale reunificării și, chiar dacă U.R.S.S. și-a dat „obolul" diplomatic la acest act politic, nu se poate conta pe mai mult. Dificultățile Germaniei reunificate ar putea necesita un alt „plan Marshall", ceea ce presupune cultivarea atentă a relațiilor cu Statele Unite, cu atît mai mult cu cît există deja unele frictiuni generate de ezitările Bonn-ului de a-și achita contribuția băneească la efortul de război al coaliției anti-irakiene. Japonia se află și ea într-o poziție delicată față de Washington, din aceleași motive ca și Germania. În plus, Japonia trebuie să fie mult mai atentă la relațiile cu S.U.A. și datorită faptului că acestea par că vor avea rolul principal în „administrarea" situației din Golf. Or, Golful înseamnă petrol, domeniu în care Japonia este total dependentă de importuri. Mai este la mijloc și diferendul dintre Japonia și U.R.S.S. cu privire la insulele Kurile. Deși obiectul disputei pare — la prima vedere — nesemnificativ, pentru japonezi este o chestiune de principiu și de orgoliu național, care este atît de serios tratată încît din cauza ei nu s-a semnat nici pînă astăzi actul care să ateste în mod oficial încetarea stării de conflict dintre cele două țări, după cel de-al doilea război mondial. Deci, singurul partener abordabil a rămas Franța, țară care deține un potențial tehnologic de primă mînă, o tehnică aerospațială de vîrf, o capacitate tehnică militară remarcabilă (este al treilea exportator mondial de armament), o industrie foarte dezvoltată și competitivă și — amănunt deloc neglijabil — o rețea de centrale electrice nucleare unică în lume, care acoperă aproape 70% din necesarul de energie al țării. Deci, pentru a funcționa, tot acest mastodont industrial are nevoie de uraniu. Iar piața mondială a uraniului este controlată de cartelul anglo-americano-canadian, ceea ce rămîne în afara controlului fiind aproape nesemnificativ. Deci, iată că cele două mari puteri comuniste și Franța sînt interesate reciproc în dezvoltarea unor relații cît mai strînse. Surplusul de armament francez — care lua în mare parte calea Orientului Mijlociu — a pierdut o importantă piață de desfacere prin punerea sub control a unei și prin previzibila reducere a armamentului țărilor adiacente acesteia. Tehnologia franceză are de făcut față unui protecționism sever în zonele controlate de către S.U.A., industria franceză are nevoie de materii prime cît mai ieftine, iar industria de armament nuclear și rețeaua de centrale electrice nucleare are nevoie de oxid de uraniu, în cantități deloc neglijabile. Pe de altă parte, China și U.R.S.S. au nevoie de armament „la zi", de tehnologie spațială, de tehnică de calcul sofisticată. Ele pot oferi în schimb materii prime abundente, mînă de lucru ieftină, piețe de desfacere impresionante și o legislație tentantă pentru investitorii străini. Este evident și faptul că pentru aceste resurse Franța nu va trebui să exporte tehnica sa de vîrf, pentru că în aceste țări nu există concurența acerbă din „penultimă" oră, ea poate achiziționa ceea ce îi este necesar și poate domina piața respectivă, închisă din diverse motive, celorlalți parteneri occidentali.

Deși demersurile Franței par bine fundamentate pe teza „interesului național", ele n-ar fi putut căpăta amploarea actuală dacă la conducere s-ar fi aflat o persoană cu convingeri politice de centru sau de dreapta. Scrupulele ideologice ar fi atenuat în bună măsură dorința firească de „expansiune" spre est și ar fi orientat țara spre partenerii tradiționali. Convingerile socialiste ale președintelui Mitterrand l-au făcut să „apese pe accelerator", iar cel mai adesea „graba strică treaba". Gestului de „infidelitate" din timpul conflictului din Golf i s-a adăugat, de curînd inițiativa „prelungirii vizitei la București spre Est" și impolitețea comisă de înalte oficialități franceze față de Boris Elțin. Chiar dacă Occidentul este reticent față de recunoașterea statutului de suveranitate al republicilor unionale, reprezentanții acestora au fost tratați cu deferență în Occident, chiar dacă au întreprins doar vizite cu caracter neoficial. Dacă cei care au comis „grosolănia" față de Elțin îi vor analiza posibilele urmări în contextul hotărîrii recente ca minele de pe teritoriul Federației Ruse să treacă din administrarea Uniunii în administrarea republicii, vor avea motive să regrete eroarea comisă, cu atît mai mult cu cît măsura s-ar putea extinde și asupra altor sectoare ale industriei extractive, domeniu în care Federația Rusă deține supremația absolută în cadrul U.R.S.S. În plus, Boris Elțin este un adversar redutabil al lui Gorbaciov, iar conflictul dintre cele două tendințe pe care le reprezintă nu are un sfîrșit previzibil.

În acest context, vizita președintelui francez la București a fost doar o „trambulină" care urma să-l propulseze și mai mult spre Est. Ea a sugerat subtil drumul pe care acesta dorește să-l urmeze, deschizînd „seria" cu o capitală frecvent etichetată ca fiind încă sub tutela Moscovei. Dat fiind etapele care au urmat, vizita la București nu mai poate fi considerată nici ca un „accident", nici ca o „inițiativă", ci doar ca o etapă intermediară — necesară — a unui drum pe care actuala conducere a Franței intenționează să meargă pînă la capăt. Cu ce urmări pentru propria țară, pentru Estul Europei și pentru echilibrul de forțe și climatul mondial, este încă imposibil de prevăzut.

CARMEN IANU

CUI FOLOSEȘTE ?

Simbătă, la stadionul din Regie, Liga suporterilor Sportului Studențesc s-a reunit în ședință pentru a dezbate problemele de actualitate ale echipei și, desigur, preocupările de perspectivă imediată. La ședință a fost invitată și conducerea clubului. Pînă la ora 12 (ședința începuse la ora 11) nici un reprezentant al conducerii nu ajunsese însă la ședință și probabil că ea s-a încheiat fără ca cineva să vină.

Ne-am întrebat, firesc, de ce atîta indiferență față de preocuparea unor oameni de a da o mînă de ajutor unei echipe care se zbate în atîtea greutăți ? Dl. președinte Mac Popescu era plecat din țară. Conducerea tehnică a echipei era ocupată cu deplasarea la Pitești pentru meciul cu F.C. Argeș. Dar nici unul dintre cei doi vicepreședinți n-au putut găsi timp pentru această ședință ? Ne întrebăm dacă timpul este cauza și nu pur și simplu refuzul de a colabora. Căci dacă timpul a fost de vină, atunci de ce nu s-a căzut de acord asupra unei date cînd se putea conta și pe prezența unui reprezentant al conducerii ? Cum se explică această atitudine atunci cînd este vorba de interese care vizează bunul mers al echipei ?

Așa cum se întîmplă de obicei în astfel de situații, șoaptele alimentează atmosfera de tensiune și nu aduc nici un folos nimănui. Se spunea astfel, că scopul ședinței este acela de a demite conducerea clubului studențesc. Cum e posibil, ne întrebăm, să crezi că o ligă a suporterilor poate decide demiterea unei conduceri, aleasă conform unui statut pe care orice club îl are ? Și apoi, cine poate contesta meritele unui președinte ca cele ale profesorului Mac Popescu în conducerea clubului studențesc ?

Despre scopul ședinței am discutat cu dl. ing. Cornel Rădulescu, președintele Ligii suporterilor. Ne-a spus că principalul subiect al dezbaterii îl reprezintă viitorul actualilor componenți ai echipei, găsirea unor modalități de a cointeresa jucătorii, astfel încît să nu fie tentați să plece la alte echipe. O tristă experiență a trecutului, cînd jucători de valoare au fost cedați la alte cluburi fără un beneficiu pentru echipă are darul de a pune în gardă pe cei preocupați de destinele acesteia. O firească întrebare pe care și-o pune liga este : Cîți bani deține actualmente clubul studențesc în urma cedării de jucători (probabil că singurul profit real a fost obținut în urma transferului la Real Madrid a lui Hagi) și ce se poate face pentru ca ei să se înmulțească în contul clubului ? Liga are și cîteva propuneri de acțiuni menite să atragă mai mulți suporteri în tribune : colaborarea cu grupul „Divertis", fotbal feminin în deschidere etc. Idei care ni s-au părut interesante și mai ales bine intenționate. Am înțeles că la Sportul Studențesc totul se face în primul rînd din pasiune. Un fost jucător al echipei, Romulus Chihaia, actualul antrenor principal, a adus pe linia de plutire o echipă aflată în evident naufragiu, depunînd o muncă asiduă împreună cu colegul său, Cornel Jurcă — un alt fost jucător al Regiei —, uitînd că există și altceva în afara fotbalului și a unei echipe, fie ea și de suflet. La Sportul Studențesc există și o echipă de juniori-republicani cu o evoluție deosebită în campionat și, în consecință, o poziție corespunzătoare în clasament : primul loc în serie. Antrenor principal, același Cornel Jurcă. Unde poate încăpea atîta volum de muncă dacă nu într-o mare pasiune ?

Nu ne îndoim că tot ce s-a realizat la Sportul Studențesc este rodul eforturilor unor oameni care au fost cu sufletul alături de echipă. Dar cu cît ei sînt mai mulți cu atît va fi mai bine pentru o echipă săracă și lipsită de orice sprijin (în condițiile în care Ministerul Învățămîntului — forul tutelar — nu-i acordă nici acesteia, ca de altfel nici unei echipe de sub tutela sa, nici cel mai mic sprijin material). Și la fel de important este ca ei să înțeleagă că una din condițiile succesului în eforturile lor este colaborarea. Altfel, care este rațiunea înființării acestor ligi ale suporterilor, dacă le ignorăm sau le refuzăm colaborarea ? Odată înființate, chiar dacă ele devin uneori incomode (îndreptățit) pentru unii, ne place sau nu, trebuie să ținem seama de ele. Ignorîndu-le nu înseamnă că ele încetează să existe !

ELENA POPA

DIN LUMEA SPORTULUI

• Sub deviza „Sportul pentru toți" s-a ținut marți 28 mai, la Palatul Sporturilor, conferința de presă a secretarului de stat al Departamentului, dl. C. Dinu asistat și de alți membri ai conducerii Departamentului Sport. Această deviză „Sport for All" lansată cu ani în urmă de O.N.U. organelor sale specializate și întregii lumi, și preluată apoi de Consiliul Europei tinde să ducă sportul acolo unde trebuie, adică la îndemîna și dorința fiecărui locuitor al planetei, pentru destindere, pentru recreere ; și pentru sănătate pînă la urmă. Deviză care nu are nimic de-a face cu sloganul comunist, **sportul de masă,** care înseamna în fapt doar diversiune și propagandă și pe care a cunoscut-o, nu numai România, prea bine. Cu totul altă este după cum s-a afirmat, concepția și viziunea în momentul de față, și Departamentul Sportului se angajează și el să susțină hotărît această acțiune de mare amploare. Dar, ni s-a confirmat și cu această ocazie — ceea ce de altfel, știam — că fondurile pentru sport sînt cu mult insuficiente și că guvernul nu manifestă înțelegerea cuvenită mișcării sportive. Ne dimpotrivă, s-ar putea spune, dacă luăm în considerare o serie de diferende, printre care cel al procentului reținut din încasările în valută, nu este decît cel mai cunoscut. Desigur că pînă la apariția mult așteptatei Legi a sportului — care nu se știe cînd va apărea, și cum — nu se poate sta cu mîinile în sîn. De această ocazie — cerînd ca toate eforturile și sensibilizate toate formele inițiativei particulare mergînd de la sponsorizare — alt obstacol de învins : absența reglementărilor pentru sponsorizare — pînă la asocierea de persoane, — pentru a demara cît mai promițător. Pînă la apariția reglementărilor legale care oricum nu pot întîrzia, chiar dacă vor fi rodul unei alte formule guvernamentale, care să angajeze și resursele organelor locale la aceste acțiuni.

Cu această ocazie asistența a luat cunoștință de existența unui program al P.N.T.-C.D. în domeniul sportului, singurul de pînă acum al vreunui partid. Să mai notăm că • inițiativa a luat sfîrșit într-o notă optimistă care încurajează speranțele.

• În luna iunie vor avea loc pe Stadionul Tineretului din Capitală, jocurile sportive ale handicapaților. Ele vor coincide cu înființarea Federației Române pentru handicapați și vor premerge afilierea noastră la Comitetul Olimpic Internațional pentru Handicapați. Vor fi patru categorii de vîrstă și de asemenea împărțiri potrivit caracteristicilor fizice. Se caută sponsori.

• Grecia și Bulgaria sînt ultimele calificate la Campionatele Europene de volei din anul acesta din Franța.

(I.F.)

80 de țări sînt incluse în programul Olimpiadei Speciale pentru Copiii Handicapați (Special Olimpics).

Pentru prima dată în România va avea loc anul acesta, pe data de 8 iunie, ora 9,30 pe stadionul Tineretului „Olimpiada specială pentru copiii handicapați din România".

Vor fi prezenți 400 de atleți între 8 și 16 ani.

Sînteți invitați să urmăriți acest eveniment.

PE GLOB

GUVERNUL MARXIST ETIOPIAN S-A AUTODIZOLVAT. Capitala Etiopiei, Addis-Abeba a fost ocupată de forțele grupului rebele Frontul Democratic Revoluționar al Popoarelor. Acestia au ocupat principalele puncte strategice ale orașului fără mari pierderi. Doar sporadic au mai avut loc lupte între soldați ai fostei armate etiopiene și rebeli. Atmosfera în oraș este calmă.

Guvernul marxist al lui Mengistu s-a dizolvat. În acest moment, convorbirile începute la Londra între reprezentanții și secretarii de stat ai rebeli au început. Mediatorul american, Herman Cohen a declarat că la sfîrșitul lunii iunie va avea loc o altă conferință, de data aceasta a celor trei grupări etiopiene care au luptat împotriva regimului marxist. Ele vor discuta formarea unui guvern provizoriu și organizarea de alegeri libere în Etiopia în interval de un an.

Temindu-se de represalii mii de etiopieni se refugiază în țările vecine. Cuprinși de numărul mare de refugiați, Djibouti a cerut sprijinul comunității internaționale pentru a face față noii situații. În Sudan s-au refugiat circa o mie de soldați cu familiile lor.

REFORMA ÎN CADRUL NATO. Ministrii Apărării reuniți în capitala Belgiei au anunțat o reformă radicală a sistemului lor de apărare în cadrul NATO. Aceasta este răspunsul Europei Occidentale la destrămarea Tratatului de la Varsovia. Accentul va fi pus pe organizarea de unități armate mai flexibile și cu reacție rapidă, create pentru a acționa în cazul cînd un război în Europa răsăriteană ar afecta și teritorii ale unor țări membre ale NATO. O parte din noile unități de reacție rapidă vor staționa în fosta Germanie de est.

ACCEPTAT. Japonia și Canada au anunțat că președintele sovietic Mihail Gorbaciov va fi binevenit la Conferința celor 7 țări industrializate care se va desfășura în luna iulie a acestui an la Londra, au anunțat prim-ministrii celor două țări în cadrul unei conferințe de presă comune la Tokyo. Premierul britanic, John Major a declarat că participarea lui Gorbaciov la această conferință depinde de hotărîrea luată în consens de toate cele 7 țări participante.

CANDIDATURI SEPARATE. Coreea de Nord a anunțat că urmează să ceară admiterea în Organizația Națiunilor Unite. O declarație a ministerului de externe nord-coreean arăta că nu există altă alternativă pentru țara sa în fața hotărîrii Coreei de Sud de a intra separat în această organizație. Pînă acum Coreea de Nord susținuse ideea intrării în O.N.U. împreună și pe un singur loc al celor două țări, afirmînd că intrarea separată perpetuează războiul rece.

REABILITAREA VICTIMELOR COMUNISMULUI. Guvernul bulgar a elaborat un proiect privind crearea unei comisii parlamentare pentru reabilitarea victimelor regimului totalitar. Comisia va trebui să-i reabilitez pe toți cetățenii care și-au pierdut viața în cursul persecuțiilor sau au fost arestați din motive politice în perioada 1946—1989. Totodată ea va stabili și cuantumul indemnizațiilor pe care ar urma să le primească victimele totalitarismului și familiile acestora.

ACCELERAREA PRIVATIZĂRII. Polonia a decis să accelereze procesul de privatizare, în profida riscului de tulburări sociale pe care le-ar presupune acest program, a anunțat ministrul polonez al privatizării, Janusz Lewandowski. În scopul accelerării privatizării, guvernul polonez va publica la începutul lunii iunie o listă de aproape 1 000 de întreprinderi care vor fi vîndute fie polonezilor, fie străinilor.

ÎN AFARA PARTIDELOR. Sovietul Suprem (Parlamentul) Federației Ruse a hotărît ca viitorul președinte al acestei republici să nu aparțină nici uneia din formațiunile politice existente. Hotărîrea a fost adoptată ca amendament la proiectul de lege care prevede o serie de schimbări în constituția RSFSR.

AUTODETERMINAREA ARMENIEI. Actualul primar al Parisului, președintele RPR și fost prim-ministru al Franței, Jacques Chirac, și-a exprimat dorința ca Franța și C.E.E. să țină seama de represiunea împotriva armenilor în regiunea Nagorno-Karabah în cazul cînd va acorda ajutoare Uniunii Sovietice. În cadrul unei întîlniri cu președintele parlamentului republicii armene, Levon Ter-Petrosian aflat în vizită la Paris, Chirac s-a declarat în favoarea autodeterminării poporului armean și a salutat calmul și hotărîrea cu care ter-Petrosian conduce în cadrul constituțional sovietic procesul de independență al Armeniei.

Rubrică realizată de LUCIA ȘTEFAN

MANUSCRISELE NEPUBLICATE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă PO Box 12 201, telex 10376 prefix București, Calea Griviței nr. 64—66.

Tiparul : Imprimeria CORESI, București